Пралетарыі ўсіх краёў, злучайцеся!

Савецкая Беларусь

Орган ЦК КП(б)Б і Цэнтральнага Выканаўчага Камітэту Саветаў БССР.

АДРАС РЭДАКЦЫІ І КАНТОРЫ: МЕНСК, рог вуліц Ленінскай і Карла Маркса (2-гі Дом Саветаў).
ТЭЛЕФОНЫ: Рэдакцыя — № 478, Рэдактара — № 769, Канторы — № 244.
Матар'ялы прымаюцца з 9-ці да 3½ гадз.
Невыкарыстаныя рукапісы назад аўтарам не звартаюцца.

КОШТ НУМАРУ 5 кап.
ПАДПІСНАЯ ПЛАТА: [illegible]
ПЛАТА ЗА АБВЕСТКІ: [illegible]
ПЛАТА ЗА ПУБЛІКАЦЫІ: [illegible]

10 год выданьня | ШТОДЗЁННАЯ ГАЗЭТА | № 291 (2780) | Нядзеля, 22-га сьнежня 1929 г.

Лётны склад „Страны Саветаў" на савецкай зямлі

Пралетарыі пасёлку Нагарэлае і гор. Менску ўчора спаткалі герояў паветра

Учора праз Нагарэлае і Менск на Маскву праехалі з Амэрыкі [illegible] экіпаж самалёту „Страна Саветаў".

Пралетары Нагарэлага і Менску вітаюць лётчыкаў т. ШАСТАКОВА і т. БОЛАТАВА, борт-механіка т. ФУФАЕВА і лёта-навігатара т. СТЭРЛІГАВА [illegible]

[illegible]

Падрабязнасьці справаздачы ў заўтрашнім нумары.

СУСЬВЕТНЫ ПРАЛЕТАРЫЯТ І ЯГО АВАНГАРД—КАМПАРТЫЯ вітаюць свайго правадыра тав. СТАЛІНА

Усім арганізацыям і таварышам, якія прыслалі прывітаньні

Вашы павіншаваньні і прывітаньні адношу да вялікай партыі рабочае клясы, якая нарадзіла і выхавала мяне па вобразу свайму і падобнасьці. І іменна затым, што адношу іх да нашае слаўнае ленінскае партыі, бяру на сябе сьмеласьць адказаць вам бальшавіцкай удзячнасьцю.

Можаце быць упэўнены, таварышы, што я гатоў і надалей аддаць справе рабочае клясы, справе пралетарскай рэвалюцыі і сусьветнага камунізму ўсе свае сілы, усе свае здольнасьці і, калі патрэбна будзе, усю сваю кроў, кроплю за кропляй.

З глыбокім паважаньнем І. СТАЛІН.

Масква, 21-XII.

Генэральны штаб бальшавікоў—свайму кіраўніку

ЦК і ЦКК УсеКП(б)—тав. Сталіну

ДАРАГІ ПРЫЯЦЕЛЬ І БАЯВЫ ТАВАРЫШ!

Цэнтральны Камітэт і Цэнтральная Кантрольная Камісія Ленінскае партыі горача вітаюць цябе—лепшага ленінца, старэйшага члена Цэнтральнага Камітэту і яго Палітбюро.

[illegible] год жыцьця, 30 з лішнім год тваёй рэвалюцыйнае бальшавіцкае дзейнасьці непарыўна зьвязаны з усёю гераічнаю барацьбою нашае партыі і з перамогамі ленінізму. Ад першых дзён тваёй працы, як прафэсыйнага рэвалюцыянэра, які будаваў пад кіраўніцтвам тав. Леніна першыя ячэйкі бальшавіцкае арганізацыі, ты выказаў сябе як верны лепшы вучань т. Леніна. З непасрэдных вучняў і таварышоў па барацьбе тав. Леніна ты зьявіўся самым цьвёрдым і пасьлядоўным да канца ленінцам. Ні разу на працягу ўсяе тваёй дзейнасьці ты не адступаў ад Леніна, як у тэарытычных і прынцыповых пазыцыях, так і ва ўсёй практычнай працы.

Гады падпольля, суровыя прасьледаваньні апарату, ссылкі загартоўвалі тваю сталёвую волю і рэвалюцыйную настойлівасьць. Цяжкія годы паражэньняў і годы [illegible] ты заўсёды заставаўся цьвёрдым непарушным, заўсёды разам з Леніным і яго кіраўніцтвам ты ажыцьцяўляў [illegible] бальшавіцкую лінію, з усёй [illegible] выступаў супроць апартуністых, інтэлігенцкай баябатні, ваганьняў і [illegible] рэнэгацтва.

У пераможныя дні Вялікага Кастрычніка [illegible] зьявіўся першым, самым лепшым і самым верным яго памочнікам, як выдатны арганізатар кастрычніцкіх перамог.

У цяжкія дні, калі вырашаўся лёс рэвалюцыі, ты разам з тав. Леніным цьвёрда [illegible] бальшавіцкую стратэгію супроць тых апартуністых, хто раскалываў партыю, падрываючы бальшавіцкае адзінства.

У гады грамадзянскае вайны партыя [illegible] цябе для арганізацыі перамог на [illegible] рашаючых франтох. Тваё імя зьвязана з самымі слаўнымі перамогамі нашае Чырвонае арміі.

Сьмерць вырвала з нашых шэрагаў вялікага нашага правадыра і настаўніка тав. Леніна якраз у самыя цяжкія годы аднаўленьня народнай гаспадаркі. Партыя перажывала цяжкія дні. Трацкізм, варожы ленінізму, атакаваў партыю, учыняючы спробы аўладаць кіраўніцтвам партыі і адсунуць яе з ленінскага шляху.

Ужо ў першай схватцы з ворагамі ленінізму пасьля сьмерці тав. Леніна, Цэнтральны Камітэт у барацьбе за ленінскае адзінства партыі згуртаваўся навакол цябе як самага вернага і вытрыманага пасьлядоўніка справы Леніна. Партыя атрымала бліскучую перамогу над трацкізмам і над новай Зіноўеўска-Каменеўскай апазіцыяй, якая фальшыва прыкрывалася сьцягам ленінізму, а на справе зьявілася простаю агентураю контр-рэвалюцыйнага трацкізму.

Таксама, як у 1923 годзе, ты сьмела выкрыў антыпартыйную меншавіцкую сутнасьць трацкізму, так і ў 1928 годзе ты выкрыў антыпартыйную, антыпралетарскую, кулацкую сутнасьць правага ўхілу. Іменна дзякуючы гэтаму Цэнтральны Камітэт партыі патрапіў згуртаваць вакол сябе мільённыя масы, патрапіў пасьпяхова разьбіць правы ўхіл і правесьці на справе, на практыцы генэральную ленінскую лінію.

Перад велізарнымі цяжкасьцямі пэрыяду аднаўленьня бальшавіцкая партыя вывела краіну на шлях вялікага размаху сацыялістычнага будаўніцтва. Бурнае разьвіцьцё індустрыялізацыі краіны, сацыялістычнай перабудовы зьяўляецца яркім выяўленьнем ленінскай тэорыі аб магчымасьці пабудаваньня сацыялізму ў нашай краіне, тэорыі, якую ты абараніў у барацьбе з дробнабуржуазным трацкізмам. Вялічэзныя посьпехі сацыялістычнага будаўніцтва, дасягнутыя партыяй, непарыўна зьвязаны з тваім імем, з тваёй упартай незамірнай барацьбой за генэральную лінію партыі.

З тваім імем непарыўна зьвязаны небачаныя ў гісторыі грамадзтва тэмпы індустрыялізацыі краю і рашучага пераводу вёскі на рэйкі калектыўнае і буйнае сацыялістычнае гаспадаркі, сьмелая атака на кулака, разгортваньне сац. спаборніцтва і самакрытыкі.

Ты, як ніхто іншы, злучыў у сабе глыбокія тэарытычныя веды ленінізму з уменьнем сьмела ператвараць іх у жыцьцё ў розных этапах рэвалюцыйнае барацьбы.

Гэта дапамагала партыі з найменшай затратай сіл і часу з посьпехам справіцца з цяжкімі гістарычнымі задачамі, гэта дапамагло партыі захаваць сапраўднае ленінскае адзінства яе шэрагаў.

Як сапраўдны ленінец, ты вёў барацьбу за адзінства партыі не цаною ўступак апартунізму, а сьмелаю непрымірючаю барацьбою са ўсякімі праяўленьнямі апартунізму. Іменна таму,—цярпелі крах нікчэмныя пробы ўсіх ворагаў партыі супроцьпаставіць Цэнтральны Камітэт табе. Ворагі ленінізму ўжо ня раз мелі выпадак пераканацца ў тым, што Цэнтральны Камітэт і Сталін ёсьць непарыўнае адзінае ленінскае цэлае.

Сёньняшні дзень яшчэ цясьней згуртуе мільённую партыю навакол Цэнтральнага Камітэту, згуртуе шматмільённыя масы пралетарыяту і працоўных навакол ленінскае генэральнае лініі партыі, за якую ты вёў барацьбу, вядзеш барацьбу і якой ты аддаеш усе свае сілы, энэргію і веды. Мільённыя масы пралетараў могуць быць упэўнены ў тым, што Цэнтральны Камітэт бальшавіцкае партыі, які мае ў сваіх радох такога кіраўніка, як т. Сталін, давядзе край да поўнае пабудовы сацыялізму і перамогі пралетарскае рэвалюцыі ва ўсім сьвеце.

Няхай жыве Ленінская бальшавіцкая партыя!

Няхай жыве жалезны салдат рэвалюцыі—тав. Сталін!

ЦЭНТРАЛЬНЫ КАМІТЭТ І ЦЭНТРАЛЬНАЯ КАНТРОЛЬНАЯ КАМІСІЯ ЎСЕСАЮЗНАЕ КАМУНІСТЫЧНАЕ ПАРТЫІ (БАЛЬШАВІКОЎ).

Шчыраму прыяцелю ўсіх прыгнечаных—тав. СТАЛІНУ

Грознаму ворагу імпэрыялістычных драпежнікаў усіх краін

З прывітаньня ЦК КП Нямеччыны

Правадыру УсеКП(б), загартаванаму [illegible] пралетарскай рэвалюцыі, шчыраму прыяцелю ўсіх прыгнечаных, грознаму ворагу імпэрыялістычных драпежнікаў усіх краін, [illegible] канструктару вялікага сацыялістычнага будаўніцтва ў СССР т. Сталіну, [illegible] дзень 50-годзьдзя нараджэньня—наша [illegible] прывітаньне «Рот Фронт».

Прывітаньне ад КП Францыі

У асобе т. Сталіна мы вітаем, перш-на-перш, мінулую і сучасную бальшавіцкую барацьбу партыі Леніна, як вялічэзную барацьбу за пераможнае будаўніцтва сацыялізму, як няшчадную барацьбу з рэштамі трацкізму і супроць самага небясьпечнага правага апартуністычнага ўхілу.

Т. Сталін зьяўляецца для рэвалюцыйных пралетарыяў Францыі сымбалем няўхільнай барацьбы і жалезнай дысцыпліны слаўнай партыі бальшавікоў.

У момант, калі савецкі пралетарыят робіць вялікія натугі для рэалізацыі самым шпаркім тэмпам пяцігадовага пляну пабудаваньня сацыялізму, наша прывітаньне т. Сталіну зьяўляецца выяўленьнем цьвёрдага рашэньня французскага пралетарыяту і яго партыі падтрымаць усімі сіламі гэтую барацьбу супроць французскага імпэрыялізму і яго саюзьнікаў—сацыял-фашыстаў.

Т. Сталін утоесамліваецца для нас з бальшавіцкай партыяй. Шлях яго барацьбы зьяўляецца для нас лепшым шляхам барацьбы, які вядзе да дыктатуры пралетарыяту і да канчатковай перамогі рабочае клясы.

З прывітаньня ад італьянскай камуністычнай партыі

Сапраўдным правадыром рэвалюцыйнага пралетарыяту зьяўляецца той, хто [illegible]

Т. Сталін зьяўляецца сапраўды сталёвым кіраўніком вялічэзнага будаўніцтва новай грамады ў СССР; ён вывеў партыю пераможніцай з барацьбы з усімі ўхіламі і загартаваў яе для надыходзячых новых боек».

З прывітаньня ЦК КП Амэрыкі

Цяпер, калі кампартыі ўсяго сьвету ізноў шчыльна стаяць перад адказьнейшымі гістарычнымі задачамі, асабліва неабходнай зьяўляецца праца т. Сталіна ў справе выкоўваньня бальшавіцкай лініі Камінтэрну і УсеКП(б).

Пасылаючы сваё братэрскае прывітаньне, камуністычная партыя Амэрыкі жадае т. Сталіну яшчэ шмат гадоў такой самай плённай рэвалюцыйнай барацьбы і перамог.

З прывітаньня ЦК КП Англіі

Перасылаючы вам наша гарачае прывітаньне, мы ўрачыста абавязваемся стварыць масавую партыю моцнай штодзённай працай, якая [illegible]

Мы будзем і надалей [illegible]

З прывітаньня ЦК кітайскай кампартыі

Т. Сталін—адзін з перадавых кіраўнікоў вялікай кітайскай рэвалюцыі 1925-27 году. Ён—улюбёны правадыр кітайскага пралетарыяту, які ў саюзе з рэвалюцыйным сялянствам змагаецца за нізрынуцьце панаваньня імпэрыялізму і гаміндаўскага памешчыцкага-буржуазнага блёку.

Пад кіраўніцтвам Выканкому Камінтэрну, пад кіраўніцтвам т. Сталіна кітайская камуністычная партыя праводзіла і праводзіць энэргічную барацьбу з усімі апартуністычнымі ўхіламі, барацьбу за бальшавіцкую маналітнасьць, якая адна толькі можа забясьпечыць баяздольнасьць партыі ў справе самастойнага кіраўніцтва клясавымі бойкамі пралетарыяту.

Перамога бальшавізму над апартунізмам зьяўляецца парукаю перамогі пралетарыяту над буржуазеяй і імпэрыялізмам.

Пад кіраўніцтвам Выканкому Камінтэрну і яго правадыра—т. Сталіна—мы, кітайскія пралетары, пераможам гаміндаўскую контр-рэвалюцыю і разам з сусьветным пралетарыятам прыдзем да перамогі камунізму ва ўсім сьвеце.

Сталёвы ленінец-рэвалюцыянэр

У асобе тав. Сталіна мы сёньня вітаем аднаго з лепшых таварышоў жалезнае кагорты старых бальшавікоў, лепшыя рысы якіх праяўляюцца ў пэрыяды вялікіх цяжкасьцяў. Выключная вытрыманасьць, чыста бальшавіцкая настойлівасьць у дасягненьні пастаўленае партыяй мэты, ленінская цьвёрдакаменнасьць, ленінская непрымірымасьць у пытаньнях прынцыповых, у пытаньнях партыйнае лініі; надзвычай глыбокая зацікаўленасьць да вывучэньня і творчага разьвіцьця рэвалюцыйнае тэорыі марксызму і ленінізму з тым, каб гэтую тэорыю ператварыць сіламі мас у справу жыцьця, у дзейнасьць; глыбокае разуменьне мас, непарыўная сувязь з імі—вось гэтыя каштоўныя рысы рэвалюцыянэра бальшавіка. Калі да гэтага дадаць, што наўрад ці хто ў нашае партыі так добра арыентуецца ў складаным перапляценьні нацыянальных узаемаадносін, дык стане зразумелым, чаму з першых-жа гадоў свайго 30-гадовага ўдзелу ў рабочым руху Сталін заваяваў непарушны аўтарытэт у партыі.

Закаўкаскія бальшавікі, якім прышлося вытрымаць з першых-жа дзён асабліва вострую ідэалёгічную і арганізацыйную барацьбу з цэлаю плеядаю вельмі «аўтарытэтных» апартуністых накшталт Ноя Жорданіё, Цэрэтэлі, Чхэідзэ, Чхэнкэлі і інш., ужо тады ацанілі маладога Кобу, як аднаго са стойкіх і аўтарытэтных кіраўнікоў.

Такім мы ведаем тав. Сталіна ня толькі на ўздыме рэвалюцыі, калі ён, ідучы на чале ўзброеных мас, дапамагаў гэтым масам узбройвацца ня толькі ленінскай тэорыяй, але і зброяй, сьмела здабываючы гэтую зброю ўсякімі сродкамі. Такім мы ведаем яго ў гады рэакцыі, калі жандары некалькі раз ловяць тав. Сталіна, які невядома як уцякаў з самых далёкіх месц ссылкі, каб зноў зьняволіць яго. Усё часьцей і далей тав. Сталін застаецца адным з тых саратнікаў Леніна пэрыяду рэакцыі, якія захавалі лепшыя бальшавіцкія кадры, захавалі іх у барацьбе як з ліквідатарамі-меншавікамі, так і з „левымі" апартуністымі, ,,отзовистами", „богостроителями", так і з бясхрыбтовымі „па-зафракцыйнымі" камбінатарамі, накшталт Троцкага.

Сталін дапамог выкаваць у гэтыя гады рэакцыі новыя пакаленьні рэвалюцыянэраў-бальшавікоў, асабліва каштоўных іменна тым, што яны прыйшлі да нашае партыі ў пэрыяд самае глыбокае рэакцыі, здрадніцтва, маладушша і рэнэгацтва. Ня гледзячы на пасьлядоўныя арышты 1908, 1909, 10, 11, 12 і 13 г. г., тав. Сталін прымае самы актыўны ўдзел у партыйным жыцьці. Ён працуе ў пэрыяд рэакцыі ў думскай фракцыі бальшавікоў, дапамагаючы ёй каштоўнымі парадамі, у замежным «Пролетарие», у «Социал-демократе» і інш. органах, ён уваходзіць у ЦК партыі. Ён рашуча змагаецца супроць ліквідатарства і прымірэнцтва.

На новым уздыме рэвалюцыі, Сталін у кароткія пэрыяды паміж першым этапам ссылкі і другім працуе ў «Правде», застаючыся на самых небясьпечных пасадах. Яго ня цягне ў эміграцыю, ён рвецца ў гушчу жыцьця. Ён радуецца разам з Леніным кожнаму посьпеху «Правды». Калі Троцкі наводзіць паклёпы на партыю, называючы Леніна «воплощением фракционной реакции, раскольнического своеволия», абвінавачваючы бальшавікоў у тым, што яны захапляюць незаконна сродкі і грозна пытаючы, на якой падставе бальшавікі назвалі газэту «Правдой», у той час, калі Троцкі сколачвае самы беспрынцыповы бясплённы жнівеньскі блёк з меншавікамі-ліквідатарамі,—тав. Сталін наносіць разам з Леніным адзін удар за другім і гэтаму блёку.

Асабліва Ленін цэніць разуменьне тав. Сталіным нацыянальнага пытаньня і артыкулы тав. Сталіна гэтага пэрыяду застаюцца і па сёньняшні дзень разам з артыкуламі тав. Леніна лепшымі, што дала бальшавіцкая літаратура па гэтым пытаньні.

Друкуючы ў «Социал-демократе» ў верасьні м-цы 1911 г. карэспандэнцыю Сталіна з Піцера, Ленін піша наступную заўвагу: «Карэспандэнцыя т. Кобы заслугоўвае вялізарнейшай увагі ўсіх, хто даражыць нашай партыяй... лепшага абвяржэньня поглядаў і надзей нашых прымірэнцаў-згоднікаў цяжка сабе ўявіць... Троцкі і падобныя да яго «трацкістыя-згоднікі» больш шкодны, чым усякія ліквідатары, бо шчыры ліквідатар проста выкладае свае погляды, і рабочыя лёгка выкрываюць іх памылковасьць, а паны трацкістыя ашукваючы рабочых, прыкрываюць зло, робяць немагчымым выкрыцьцё яго. Усякі, хто падтрымлівае групу Троцкага, падтрымлівае палітыку хлусьні і ашуканства рабочых, палітыку прыкрываньня ліквідатарства» (Ленін, том XI, частка 2, стар, 358—359).

Апартуністыя ненавідзяць тав. Сталіна іменна за тое, што тав. Сталін яскрава выражае каштоўныя для бальшавіка рысы ідэёвай непрымірычасьці, ленінскай цьвёрдакаменнасьці. Але іменна гэтыя рысы дапамагаюць нам, бальшавікам, на ўсіх цяжкіх этапах барацьбы выхоўваць моцнае пакаленьне Леніна. Гэта асабліва яскрава ў нашыя дні, калі вораг называе пераможную генэральную лінію партыі «сталінскай». Яна, гэта лінія, іменна таму і перамагае, што яна спачатку і да канца—бальшавіцкая лінія.

Ам. Яраслаўскі.

Гагры, 20 сьнежня.

12 ГОД ВЧК—АДПУ

Пільнаму вартаўніку пралетарскай дыктатуры, пільнаму воку рэвалюцыі—ВЧК—АДПУ пралетарскае прывітаньне

Для абароны Кастрычніцкага заваяваньня ад контр-рэвалюцыйных замахаў 12 год таму назад савецкаю ўладаю была ўтворана ВЧК, пераіменаваная потым у АДПУ. Разгром контр-рэвалюцыйных [illegible] дзяржаўных устаноў, барацьба са спэкулянтамі і іншымі ворагамі працоўных,—вось далёка ня поўны пералік тых слаўных перамог; якія пад кіраўніцтвам нашай ленінскай партыі пры падтрыманьні шырокіх працоўных мас, разам з Чырвонай арміяй была дасягнута ВЧК—АДПУ над расейскай і замежнай контр-рэвалюцыяй, над сусьветнай буржуазеяй. Разгром усіх контр-рэвалюцыйных спробаў перамагчы дыктатуру пралетарыяту забясьпечыў працоўным нашай краіны магчымасьць разгарнуць вялізарную будаўнічую работу. Бяз ВЧК мы ня мелі-б тых вялізарных посьпехаў, якіх дасягнулі за гэтыя 12 год у будаўніцтве сацыялізму.

Вартаўніку пралетарскай дыктатуры, пільнаму воку рэвалюцыі—ВЧК—АДПУ наша партыя і ўсе працоўныя нашай краіны заўсёды аказвалі ўсямернае падтрыманьне. Сіла ВЧК—АДПУ заключаецца перш за ўсё ў тых вялізарных сымпатыях, якімі абкружана яе імя ў шырачайшых масах рабочых і працоўнага сялянства, у тым усебаковым і адданым падтрыманьні, якое яна сустракае з боку мас у сваёй цяжкай рабоце. Іменна таму, што шырачайшыя масы працоўных заўсёды аказваюць ВЧК—АДПУ усямернае падрыманьне, яна з посьпехам адхіляла тыя ўдары, якія спрабавалі нанесьці пралетарскай дыктатуры капіталісты і іх прыхлебацелі.

Гэтае падтрыманьне кідае нашых ворагаў у дзікае шалёнства. Недарма такі эсэраўскі зубр, як Віктар Чарноў, у свой час гаварыў, што „бальшавікі зрабілі ўсё магчымае і немагчымае, каб высока ўзьняць місію чакіста". Так, бальшавікі „высока ўзьнялі місію чакіста", таму што чака ня раз давала эсэрам, меншавікам і іншым дапаможнікам буржуазіі па руках, калі яны разам з Калчаком, Дзянікіным і Юдзенічам на грошы француcкіх і ангельскіх капіталістаў спрабавалі адабраць зямлю ў сялян, заводы ў рабочых і ў крыві працоўных спрабавалі патапіць дыктатуру пралетарыяту.

Ленін зазначыў, што „мы перажываем самы цяжкі, самы балючы пэрыяд пераходу ад капіталізму да сацыялізму", што „на кожны посьпех прыгнечанай клясы прыгнятацелі адказваюць новымі і новымі спробамі адпору, нізрынуцьця ўлады прыгнечанай клясы" (т. XV, стар. 310). Ці-ж за 12 мінуўшых год мы ўсе ня былі сьведкамі таго, што капіталісты і абшарнікі спрабавалі зьвярнуць да сябе ў нашай краіне ранейшае панаваньне, заводы, фабрыкі, маёнткі і дамы? Ці-ж яны спынілі гэтыя свае спробы?

Злосная частка спэцыялістаў, якая [illegible] фон-Мекі, Пальчынскі, Вялічка, Міхайлаў, Яфрэмаў і інш., гавораць аб тым, што органы АДПУ будуць і надалей бязьлітасна расправ[л]яцца з усімі тымі, хто адважыцца перашкодзіць сацыялістычнай перабудове нашай краіны. Няхай гэта цьвёрда запамятаюць тыя, хто адважыцца стаць на нашай дарозе. Няхай добра запамятаюць тыя капіталістычныя і кулацкія элемэнты гораду і вёскі, якія з-падцішка і адкрыта, праз зьнішчэньне прадстаўнікоў савецкай улады і партыі думаюць прыпыніць пераможнае будаўніцтва сацыялізму.

Нашыя вялізарныя гаспадарчыя дасягненьні, якіх мы дамагаліся, ня гледзячы на шкодніцтва, зьяўляюцца ўдарам па рэштках капіталістычных элемэнтаў у нашай краіне, у прыватнасьці па кулацтву. Арганізацыя вясковай беднаты і серадняцтва ў калгасы, каапэрацыю і інш. будзе пагібельна для кулацтва. І яно, адчуваючы сваю пагібель, усімі сіламі дае адпор сацыялістычнаму наступу, ужываючы ўсе сродкі. Савецкая ўлада пры падтрыманьні вялізарных мас працоўных, дае і будзе даваць належны адпор кулакам. Органы АДПУ ў гэтай барацьбе з кулацтвам аказвалі і будуць аказваць савецкай уладзе цьвёрдую дапамогу.

Нашыя дасягненьні прызнаюцца ня толькі намі самімі, ня толькі працоўнымі ўсяго сьвету, але нават і цьвярозымі людзьмі з буржуазнага лягеру. Паміж тым у нашай партыі маюцца людзі, адны з якіх хварэюць правым, а другія „левым" ухілам якія зьмяншаюць значэньне нашых дасягненьняў, упадаюць у паніку, бачучы часовыя цяжкасьці, пасуюць перад кулацкім наступам, пераходзяць на рэйкі паступовай здачы заваёў Кастрычніка капіталістычным элемэнтам, тэй здачы, аб якой бяз вынікаў марыць уся сусьветная буржуазея і яе сацыял-прыхвасьні.

Ужо 12 год бела-эміграцкая зграя прадказвае нам пагібель з дню на дзень, а мы штодня робімся ўсё мацней. Наперакор каўканьню бела-эмігрантаў і тых, хто разам з імі, наперакор пэсымістычным прадказаньням апартуністаў, імкліва расьце індустрыяльная магутнасьць нашай краіны, перабудоўваецца на сацыялістычны лад сельская гаспадарка, умацоўваюцца пазыцыі пралетарскай дыктатуры, і на кожнага, хто паспрабуе стаць наперакор шляху нашага імклівага руху да сацыялізму, апусьціцца бязьлітасная рука пільнага вартаўніка рэвалюцыі—ВЧК—АДПУ.

Т. Самсонаў.

Прывітаньне тав. Сталіну ад ЦК КПЗБ

Ад імя рабочае клясы прыгнечаных і эксплёатаваных мас Заходняй Беларусі і іх кампартыі з глыбокага падпольля фашысцкай Польшчы ЦК КПЗБ шле камуністычнае прывітаньне т. Сталіну ў дзень яго 50-годзьдзя.

У асобе тав. Сталіна УсеКП(б) і міжнародны рэвалюцыйны рух мае непахіснага ленінца ў практыцы і тэорыі, стойкага, рашучага змагара за чыстату ленінскай лініі са шматлікімі ўхілістымі, капітулянтамі, дэзэртырамі і здраднікамі ў справе сацыялістычнага будаўніцтва і ў справе кіраўніцтва міжнародным рэвалюцыйным рухам.

Няхай жыве пераможнае будаўніцтва сацыялізму ў СССР пад кіраўніцтвам УсеКП(б).

Няхай жыве генэральны сэкратар ленінскай УсеКП(б) т. Сталін!

Няхай жыве міжнародная сацыялістычная рэвалюцыя!

ЦК Кампартыі Заходняй Беларусі.

Вільня, 17 сьнежня 1929 г.

ЗАГАРТАВАНАМУ БАРАЦЬБІТУ ЗА ЛЕНІНІЗМ—ТАВ. СТАЛІНУ

Дарагі тав. Сталін!

Савет Народных Камісараў Беларусі ў дзень вашага пяцідзесяцігодзьдзя пасылае вам гарачае прывітаньне.

Пад вашым непасрэдным бальшавіцкім кіраўніцтвам ленінская партыя—авангард рабочае клясы—дала самы рашучы бальшавіцкі адпор трацкістам контр-рэвалюцыянэрам і правым ухілістам-апартуністам.

Пралетарыят пад кіраўніцтвам УсеКП(б) і яе ленінскага ЦК дасягнуў вялізарнейшых посьпехаў у сацыялістычным будаўніцтве, індустрыялізацыі як усяго Саюзу, так і нацыянальных рэспублік.

Пад вашым кіраўніцтвам пралетарыят СССР дамогся вялізарных посьпехаў у справе сацыялістычнай перабудовы сельскай гаспадаркі на шляхох да калектывізацыі і ў справе разгорнутага сацыялістычнага наступу на капіталістычныя элемэнты гораду і вёскі.

Савет Народных Камісараў Беларусі жадае вам яшчэ доўгія гады працаваць на справу далейшага ўмацаваньня дыктатуры пралетарыяту, на справу сусьветнай пралетарскай рэвалюцыі.

Савет Народных Камісараў БССР.

20-XII-29 г.

Узаемаадносіны СССР з Англіяй

Нішто ня зможа стрымаць буйнага росквіту сацыялістычнага будаўніцтва СССР

З заявы т. Сакольнікава

ЛЁНДАН, 20-XII. Агенцтва Рэйтэра перадае заяву, зробленую паўнамоцным прадстаўніком СССР у Англіі тав. Сакольнікавым пасьля перадачы ім вярыцельных грамат.

У заяве зазначана, што поўнае аднаўленьне дыплёматычных зносін паміж СССР і Англіяй зьяўляецца, бясспрэчна, аснаваным на эканамічнай і палітычнай неабходнасьці.

Адсутнасьць нармальных адносін паміж двума краінамі павялічвала ненармальнасьць міжнароднага становішча і зьяўлялася пастаяннай пагрозай утрыманьня міру, у якім працоўныя масы блізка зацікаўлены.

У сучасны момант ніхто ня можа адхіляць выключна шпаркага росту народнай гаспадаркі СССР. Першы год пяцігадовага пляну разьвіцьця народнай гаспадаркі СССР, папершае, ня толькі поўнасьцю выканан, але і выканан з перашышэньнем. Капітальныя ўклады ў прамысловасьць і будаўніцтва электрычных станцый у 1929-30 годзе складаюць амаль што 450 мільёнаў фунтаў стэрлінгаў. Большая частка гэтых капітальных выдаткаў будзе выкарыстана на будаўніцтва новых фабрык і на пераабсталяваньне старых. Гэта, у сваю чаргу, выклікае неабходнасьць прывозіць значную кольказьць машын і рознага абсталяваньня. У выніку і гэта асабліва важна для пэрспэктыў англа-савецкага гандлю, бо патрэбы СССР узрастаюць таксама і ў галіне прадукцыі электрычнай і хэмічнай прамысловасьці, у галіне мэталюргічных тавараў, машынабудаўніцтва і прылад вытворчасьці, транспартных сродкаў і г. д.

Нарэшце тав. Сакольнікаў сказаў: „Я спадзяюся, што ў працэсе надыходзячых пераноў гэтыя пытаньні будуць вельмі ўважліва дасьледаваны і што будуць ужыты ўсе захады да таго, каб знайсьці вырашэньне паўстаўшых перад намі праблем. Аднача-сна я павінен дадаць, што ў СССР шырокія працоўныя масы вітаюць аднаўленьне і разьвіцьцё англа-савецкіх эканамічных адносін і адначасна добра разумеюць значэньне посьпехаў, дасягнутых савецкай гаспадаркай насупроць амаль што поўнай фінансавай блёкадзе з боку чужаземных дзяржаў.

Мы цьвёрда намерены выконваць усе абавязацельствы, якія мы ўскладаем на сябе. Дзяржавы, якія знаходзяцца з намі ў прыяцельскіх адносінах прымаюць пад увагу нязьменную аснову нашай палітычнай і эканамічнай сыстэмы.

Тав. Калінін прыняў ангельскага пасла

МАСКВА, 21-XII. У суботу 21-га сьнежня старшыня ЦВК СССР т. Калінін прыняў у вялікім Крамлёўскім палацы брытанскага пасла сэра Эсмонда Овія, які перадаў яму вярыцельныя граматы.

Пры перадачы граматы пан пасол сказаў, што ён вельмі цэніць даручаную яму высокую місію—аднаўленьне дыплёматычных зносін паміж абедзьвымі краінамі і выказаў надзею, што гэтае здарэньне, «якому надаецца асаблівае значэньне, сьведчыць аб пачатку спрыяючай сувязі».

Тав. Калінін у адказе з свайго боку, вітаючы аднаўленьне дыплёматычных зносін паміж СССР і Злучаным Каралеўствам, выказаў упэўненасьць, што аднаўленьне гэтых зносін „у поўнай меры адпавядае ўзаемным інтарэсам абедзьвых краін".

На прыёме прысутнічаў т. Энукідзэ, т. Літвінаў, сябра калегіі НК па Замежных справах т. Росталь і шэраг іншых адказных супрацоўнікаў НК па Замежных Справах.

Савецка-турэцкая дружба

ГУТАРКА Т. КАРАХАНА З ПРАДСТАЎНІКОМ ТУРЭЦКАГА ДРУКУ

СТАМБУЛ, 20-XII. У сваёй гутарцы з прадстаўнікамі турэцкага друку тав. Карахан заявіў, што СССР вітае новы эканамічны курс турэцкага ўраду, які імкнецца вырашыць паўстаўшыя перад ім вялізарныя задачы ўласнымі творчымі сіламі турэцкага народу.

Гэтаксама робіць СССР, які будуе сваю гаспадарку і культуру сіламі сваіх народаў, не карыстаючыся чужаземнай дапамогай.

* * *

СТАМБУЛ, 20-XII. Т. Карахан прыняў прадстаўнікоў мясцовага друку, з якімі меў доўгую гутарку. Зьмяшчаючы інтэрв'ю т. Карахана, газэты асабліва падкрэсьліваюць у загалоўках заяву т. Карахана аб тым, што новая Турцыя абапіраецца выключна на ўласныя творчыя сілы, не чакаючы дапамогі з заграніцы, а Ліга Нацый зьяўляецца звычайнай зброяй у руках імпэрыялісцкіх дзяржаў.

У савецкай калёніі Стамбулу быў наладжан таварыскі чай з удзелам т. Карахана. Пасьля гэтага т. Карахан прысутнічаў на банкеце, наладжаным у чесьць яго генэральным сакратаром народнай партыі Саўфі-бэем.

30-га сьнежня т. Карахан выяжджае на параходзе „Дзяржынскі" ў Сэвастопаль.

Даць бязьлітасны адпор клясаваму ворагу

ГАНЬБЯЧЫ КОНТР-РЭВАЛЮЦЫЙНУЮ ВЫЛАЗКУ КЛЯСАВАГА ВОРАГА, РАБОЧЫЯ ПАТРАБУЮЦЬ АД ПРАЛЕТАРСКАГА СУДУ СУРОВА ПАКАРАЦЬ ЗАБОЙЦАЎ тав. ВАРАВЫ

Памяці тав. Варавы

Лісьцейкі зялёныя ціха, ціха шалясьцелі ад лёгкага подыху ветра. Сонца з ветлай усьмешкай пасылае свае праменьні на зямлю. У гэты дзень Менск шумеў трошкі больш чым калі. Ішла падрыхтоўка да сьвята. Дзень друку і дзень лесу працоўныя г. Менску хацелі правесьці як сьлед, на справе паказаць, што гэтыя сьвяты, сьвяты ўсіх рабочых.

Зусім нядаўна Менск бурліў, усе працоўныя вышлі на дэманстрацыю, каб паказаць сваю моц, паказаць, што працоўныя памятаюць аб сваіх братох з Захадзе і на Усходзе. Гэта было ў дзень 1-га мая. Гэта моц яшчэ і 4-га мая адчувалася ў падрыхтоўцы да нашага сьвята.

Нейкім дзікім дысанансам прагучэў стрэл контр-рэвалюцыянэра Насуты, накіраваны ў перадавога, сумленнага працаўніка партыі т. Вараву. Гэты стрэл парваў маладое жыцьцё сумленнага партыйца, маладое таму, што сіла ў працы на пабудове лепшага жыцьця робіцца маладой. Жаданьне працаваць і працаваць надае і бадзёрасьці і малодасьці ў дзеях і вось такім маладым прадстаўніком нашай краіны быў т. Варава. Быў, але-ж контр-рэвалюцыйная рука спыніла жыцьцё. Стрэл, накіраваны супроць тав. Варавы зьяўляецца ня першым і не апошнім стрэлам, але хутка гэтыя стрэлы знойдуць свой водгук, ён наблізіцца і імя яму сусьветны Кастрычнік. Тав. Варавы няма, але жыве наша справа, якую цяпер праводзяць у жыцьцё тыя таварышы, якія працавалі і працуюць так-жа сумленна і добра на карысьць савецкай краіны, як і ён.

Сьпі-ж, таварыш, спакойна. Забойцы будуць пакараны.

Сьпі, з гушчы працоўных мас на заклік: „да справы!“ ужо чуецца моцны адказ:—заўжды гатовы!—які коціцца разам з подыхам ветру ў гэты майскі дзень.

***

Ляцелі хвіліны, гадзіны ператвараліся ў дні і вось прайшло ўжо такім чынам 7 месяцаў. Цяпер ужо сьнег укрыў палі, лясы, а памяць аб тав. Вараву ўсплыла ў сувязі з тым, што 22-га сьнежня перад судом дыктатуры пралетарыяту прадстане забойца—Насута.

Савецкая грамадзкасьць у асобе Насуты будзе судзіць ня толькі яго, але-ж і тых яму блізкіх па ідэях і

Тав. ВАРАВА

па сьветапогляду. Пралетарыят сваім прыгаворам яшчэ раз падкрэсьліць бяссэнсавае існаваньне гэтых падонкаў грамадзтва, гэтых „лішніх людзей“ для нас, для будаўнікоў новага лепшага жыцьця.

Памёр т. Варава, але мы ня спынім нашай творчай працы. Кара падзеям забойцаў т. Варавы будзе правільнай.

***

Моцным акордам прагучэлі ў майскі дзень словы Р. Казака ў вершы прысьвечаным сьветлай памяці т. Варавы:

„... Гэту справу—слова і пяра
Мы ня згубім ў чорным багавіньні

За пяро!
Каб ворага караць!“.

І пакараем, бо наша справа цьвіце і будзе цьвісьці ў сэрцы кожнага сумленнага і адданага працаўніка на карысьць краіны пад кіраўніцтвам КП(б)Б.

Я. Д.

Пралетарскі суд павінен з усёй сілай ударыць па контр-рэвалюцыянэрах

Сход працаўнікоў партыйна-савецкага камсамольскага друку г. Менску, заслухаўшы інфармацыю т. Шастакова аб надыходзячым паказальным працэсе Насуты—забойцы рэдактара насьценнай газэты Акрза „Зямельны Працаўнік“—т. Варавы канстатуе, што камуністы Варава загінуў ахвярай у бязьлітаснай клясавай барацьбе з ворагамі пралетарскай дыктатуры. Тав. Варава выкрываў праз друк усіх тых, хто перашкаджаў ажыцьцяўленьню генэральнай лініі партыі.

Разьюшаны дробны буржуа Насута ў барацьбе супроць пралетарскай самакрытыкі вырваў з нашых радоў аднаго з лепшых прадстаўнікоў нізавога друку.

Стрэл Насуты прадстаўніка клясавых ворагаў, якія пралезьлі ў апарат Акрза, пралетарская грамадзкасьць расцэньвае, як вылазку клясавага ворага з мэтай прымусіць замаўчаць наш пралетарскі друк, што з бальшавіцкай сьмеласьцю і рашучасьцю выкрывае ўсё тое, што перашкаджае нашаму сацыялістычнаму наступленьню.

На вылазку Насуты наш друк адкажа яшчэ большай клясавай чуласьцю і большай няпрымірымасьцю да клясавага ворага.

Пралетарскі суд павінен з усёй сілай ударыць па контр-рэвалюцыянэрах, якія пасьмелі са зброяй у руках стаць супроць сацыялістычнага будаўніцтва, супроць разгортваньня пралетарскай самакрытыкі.

Сход заклікае ўсіх працаўнікоў друку, усіх рабкораў, селькораў, бязьлітасна выкрываць усе факты ганеньня на самакрытыку, на рабселькораў, памятуючы, што гэтыя ганеньні ёсьць справа рук клясавага ворага.

Сход заклікае яшчэ больш завастрыць зброю друку, з клясавай няпрымірымасьцю і надалей змагацца за генэральную лінію партыі, за канчатковую перамогу сацыялізму.

Рабочыя патрабуюць дапасаваньня да забойцы вышэйшай меры пакараньня

Агульны сход рабочых і служачых унівэрсытэцкага гарадка і дому ўраду ў колькасьці 500 чалавек, заслухаўшы інфармацыю аб надыходзячым 22-га сьнежня працэсе над Насутай, забойцай рабкора-рэдактара насьценгазэты АКРЗА, зямельнага работніка тав. Варава, лічыць гэты тэрарыстычны акт наглай вылазкай клясавага ворага, скіраваўшага сваю зброю супроць сацыялістычнага будаўніцтва ў нашай краіне, затармазіць разьвіцьцё пралетарскай самакрытыкі, гэтага магутнага фактару выяўленьня ўсіх хваравітых зьявішч, клясавачужых і абюракраціўшыхся элемэнтаў у савецкім апараце.

Ганьбім контр-рэвалюцыянэра Насуту.

Сход патрабуе ад пралетарскага суда дапасаваньня да забойцы вышэйшай меры пакараньня і суровай кары для ўсіх яго супольнікаў.

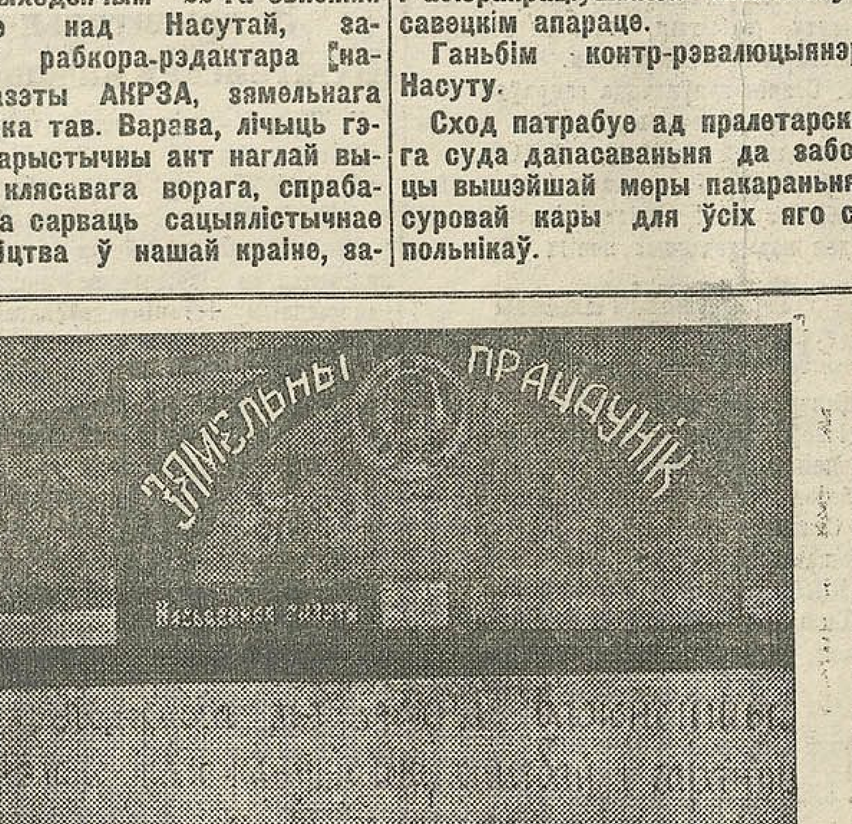

Насьценгазэта „Зямельны Працаўнік“, якую рэдагаваў т. Варава

З ЛІСТА У РЭДАКЦЫЮ

Маленькая дачка гэраічна загінуўшага камуніста—торфмэйстара Акрземаддзелу Уладзіміра Варавы—Дзіна Варава і жонка Ганна Варава выказваюць шчырую падзяку рэдакцыям газэт, аддаўшым тую ці іншую ўвагу і пашану дарагому і слаўнаму барацьбіту Уладзіміру Вараве, у сувязі з яго трагічным канцом жыцьця.

Твар клясавага ворага

Сучасная клясавая барацьба ёсьць працяг клясавай барацьбы Кастрычніцкіх дзён у іншай форме, больш складанай. Аб гэтым мы павінны не забываць і пільна сачыць за кожным крокам ворага. Захопленыя сацыялістычным будаўніцтвам, мы часта не заўважаем, калі брудная лапа контррэвалюцыянэра ў той ці іншай форме тэрору, вырывае з нашых шэрагаў лепшых сыноў рабочае клясы.

Стрэл у тав. Вараву ёсьць адкрытае выступленьне клясавага ворага супроць дыктатуры пралетарыяту. У іншым разуменьні гэту вылазку разглядаць нельга. Перад намі ліст контррэвалюцыянэра Насуты, які забіў тав. Вараву. Гэты ліст, ня гледзячы на яго палітычна-няпісьменны зьмест з надворнага боку, характэрны тым, што Насута рабіў стрэл у тав. Вараву з палітычнай мэтай, як у прадстаўніка мільёнаў, як камуніста, гэта па-першае, і па-другое ў лісьце аўтар яго досыць яскрава малюе свой уласны твар, твар клясавага ворага. Будучы нездаволены існуючым парадкам савецкай сыстэмы, Насута піша:

„Иметь сознание, что ты есть человек, как нечто разумное и более совершенное в сравнении с другими существами и уже достаточно, чтобы одному индивидууму восстать и не подчиниться миллионам другим инакомыслящих“.

Ад гэтых слоў пахне брудам дагніваючага дробнага буржуа.

Контррэвалюцыянэр Насута, як бачыце, сваю ўласную „пэрсону“ супроцьпастаўляе мільёнам, заяўляючы „аўтарытэтна“, што ён чалавек „как нечто разумное“, а мільённыя масы гэта „инакомыслящие существа“, а таму яму, як бачыце, „надоело да и незачем рассыпать биссер перед свиньями“... Адсюль, гэты контррэвалюцыянэр „дэманструе“ супроць мільённай масы:

— „Обладая хотя и в малой степени рефлективным мышлением, я своим поступком и своими действиями [illegible]... на политическую демонстрацию против существующего порядка диктатуры...“

Такім чынам, мы бачым, што стрэл у тав. Вараву—гэта ёсьць стрэл супроць існуючай дыктатуры пралетарыяту, стрэл супроць мільённай „инакомыслящей“ масы, той масы, прадстаўніком якой зьяўляецца тав. Варава.

Азьвярэўшы вораг, контррэвалюцыянэр Насута, за 12 год існаваньня дыктатуры пралетарыяту, не ўразумеў яе сутнасьці. Ён патрабуе, як дробны буржуа, недачыненьня да яго ўласнай асобы, свабоды друку і іншага:

„Достаточно сказать, что у нас... отсутствует свобода и охрана личности, свобода печати и слова...“

Якой-жа свабоды патрабуе гэты контррэвалюцыянэр?

„Нельзя например отпустить подчас какой нибудь шутки, имеющей хотя бы и политический характер...“

Як бачыце, гэта, гніль патрабуе поўнай свабоды друку для распаўсюджваньня контррэвалюцыйнай агітацыі, поўнай „крытыкі“ савецкай улады.

І ўрэшце, разважаючы аб „высокай“ палітыцы, гэты разьюшаны буржуа ў сваім лісьце дае такое палітычнае абгрунтаваньне сваёй мяшчанскай філёзофіі:

„Жаль, что не доживу, не устоял в житейской борьбе до второй человеческой революции, как этапу к будущему светлому —анархізму...“

Як відна, Насута калісьці трымаў у руках калі ня лісты буржуазнага філёзофа Ніцшэ, то яго упрасьціцеляў. Далей гэту бязглуздасьць ілюстраваць ня прыдзецца, прыдзецца для большай яскравасьці хіба паказаць адваротны твар Насуты, твар, так званага, інтымнага жыцьця.

„Об интимной личной жизни сообщать не буду, правда не секрет, что я последнее время пользовался для удовлетворения физиологических потребностей продажными женщинами. Болел несколько раз гонорреей“...

Вось адбітак мяшчанскай бруднасьці клясавага ворага ў асобе Насуты. Аб гэтай прыкрасьці гаворыць ня прыходзіцца, яна вядома многім, хто ведае Насуту.

Кідаючы словы „свабоды друку“ гэты сумазброд адначасова са зброяй у руках выступае супроць пралетарскай свабоды друку, накіроўвае свой стрэл у таварыша Вараву.

„На Пигулевского, как будто на меня писавшего заметку в стенгазету—не сержусь. Знаю, что он молод і не зрел, сержусь на тех, кто позволял шутить с огнем, к тому-же поощрять... Особенно в этом болен Варавва...

Убить!

Стереть с лица земли Варавву!...

Это было решено давно“...

Клясавы вораг рашае дзейнічаць. Сваёй ахвярай ён выбірае ўстойлівага салдата рэвалюцыі тав. Вараву. 4-га мая а 9 гадзіне раніцы, крывавая рука ката вырывае з нашых шэрагаў тав. Вараву. Ён гэраічна загінуў на варце барацьбіта за справу рабочае клясы.

Пралетарская савецкая грамадзкасьць будучы абуранай контр-рэвалюцыйнай вылазкай, чакае ад пралетарскага суду жорсткага пакараньня тых, хто вырваў з нашых шэрагаў тав. Вараву. Няхай ведаюць Насуты, Парсаковы і Вэнэдыктавы, што жорсткая пралетарская рука за гэту контррэвалюцыйную вылазку ўзнагародзіць па заслугах.

Якуб Паляшук.

ЗА ЗАБОЙСТВА тав. ВАРАВЫ ПАТРАБУЕМ ЖОРСТКАЙ КАРЫ

Заслухаўшы інфармацыйны даклад тав. Каранеўскага аб надыходзячым судзе над контр-рэвалюцыянэрамі Насутам, Парсаковым і Бэнэдыктавым, якія агідным учынкам вырвалі з нашых шэрагаў актыўнейшага і вытрыманага камуніста, спэцыяліста і рэдактара нашай насьценгазэты „Зямельны Працаўнік“ тав. Вараву, які праводзіў жорсткую барацьбу з варожым элемэнтам, агульны сход супрацоўнікаў Акруговага Зямельнага Аддзелу аднагалосна патрабуе ад пралетарскага суду жорсткага і бязьлітаснага пакараньня забойцаў— контр-рэвалюцыянэраў Насуты і іншых.

У тэрмін закончыць кампанію па збору с.-гасп. падатку

ВЫЯВІМ ПОЎНАСЬЦЮ ЎСЕ КУЛАЦКІЯ ГАСПАДАРКІ. НА МЯСЦОХ ДЗЕ-НІ-ДЗЕ ШКАДУЮЦЬ АБКЛАДАЦЬ КУЛАКОЎ ІНДЫВІДУАЛЬНА. ДАХОДЫ КУЛАКОЎ СЛАБА ЎЛІЧВАЮЦЦА. ПРЫ ДАПАМОЗЕ БЕДНЫ[illegible] ВЫЯВІМ ЗАХАВАНЫЯ ДАХОДЫ КУЛАЦТВА

Да 15 сьнежня па ўсіх акругах БССР паступіла 11.440.000 руб. сельска-гаспадарчага падатку, што складае 93,3 проц. сумы, якая павінна паступіць у бюджэт.

[illegible]

Ня спыняць праверку індывідуальна абкладаных

[illegible]

Патураюць кулакам

[illegible]

За кулакамі 200.000 руб. нядоімкі

[illegible] 5700 руб. [illegible]

Квартальны фінансавы плян пад пагрозай невыкананьня

(Ад нашага бабруйскага карэспандэнта)

Бабруйшчына па фінансавым мерапрыемствам мае вялікае недавыкананьне сваіх плянаў. Налічваецца розных нядоімак — 2682000 рублёў. Гэтая лічба складае амаль што 54 проц. агульнага кварт. фінансавага пляну.

Што зьяўляецца прычынаю невыкананьня фінансавых мерапрыемстваў? Прычынаю зьяўляецца тое, што органы і арганізацыі, якія павінны былі сачыць за своечасовым выкананьнем квартальнага фінансавага пляну, ня справіліся са сваёю работаю. Возьмем хоць-бы сельска-гаспадарчы падатак. Яшчэ і на сёньняшні дзень ёсьць недабор, які складае да 15 проц. агульнай сумы сельска-гаспадарчага падатку. Па самаабкладаньню недабор дасягае 85 проц.

Кепска абстаіць справа і ў галіне выкананьня крэдытных абавязкаў пазычнікаў. Па акрузе запазычанасьць па крэдытам дасягае 975 тысяч руб. Па ўзысканьню паёў справа таксама ідзе кепска. Некаторыя крэдытныя таварыствы, як, напрыклад, Глускае і Жлобінскае, амаль што ніякай работы не правялі па ўзысканьню паёў.

Катастрафічнае становішча наглядаецца ў справе паступленьня сродкаў па самаабкладаньню. 60 тыс. р. павінна было паступіць па гэтай галіне ў дзяржаўны бюджэт, але да гэтага часу з гэтай сумы не паступіла амаль што нічога.

У галіне ўзысканьня страхавых узносаў наглядаецца вялікае адставаньне. Да гэтага часу яшчэ не паступіла 36 процантаў агульнай страхавой сумы па акрузе.

І спажывецкая каапэрацыя і крэдытная каапэрацыя ў справе ўзысканьня паёў і прыцягненьня сялянскіх сродкаў цягнуцца ў хвасьце. Райвыканкомы на мясцох, у прыватнасьці Асіпавіцкі, Чырвона-Слабодзкі, Любаньскі ня ставілі нават на сваіх пасяджэньнях пытаньня аб выкананьні фінансавых мерапрыемстваў. Такая-ж нядбайнасьць наглядаецца і ў справе выкананьня дырэктыў на больш пасьпяховае паступленьне сродкаў па ўсіх гэтых мерапрыемствах. Прымусовых мер спагнаньня амаль што не практыкавалася. Народны суд, у прыватнасьці—Жлобінскі, справы аб недаімшчыках разглядаў праз год, і гэта, вядома, яшчэ болей дапамагала зрыву паступленьня сродкаў.

Што датычыцца ўцягненьня насельніцтва ў ашчадныя касы цягненьне ўкладчыкаў ў іх, таксама работа пастаўлена был[illegible]на, у выніку чаго мы маем в[illegible] не квартальнага заданьня па [illegible] на 26 проц. і па ўкладчыках [illegible] проц. Па асобных-жа раёнах г[illegible] бота толькі пачынаецца і вы[illegible] зусім невялікія.

Некаторым кіраўнікам устан[illegible] ганізацый акрвыканком вынес [illegible] Загадчык фінчасткі Сьвіславіцк[illegible] выканкому зьнят з працы.

Гэта павінна паслужыць доб[illegible] рокам нашым установам і арг[illegible] ям у далейшай рабоце па вык[illegible] фінансавага пляну. З гэтага я[illegible] вінны зрабіць вывад, што на [illegible] спадзявацца нечага, а трэба [illegible] самыя рознастайныя і актыўны[illegible] для пасьпяховага выкананьня [illegible] вага пляну.

А. Дамбр[illegible]

Збор попелу ідзе кепска

Усе ўстановы і прадпрыемствы па Менску і іншых гарадох зьбіраюць попел для калгасаў, якія спэцыяльна да іх прымацаваны. У гэтым зьбіраньні наглядаецца шмат недахопаў. Нашы ўстановы недастаткова ўважліва адносяцца да збору попелу. Ёсьць шмат выпадкаў, калі попел выкідваецца, дрэнна захоўваецца, мокне і г. д. Апрача таго, попел, які зьбіраецца ўстановамі, недастаткова чысты [illegible] ў сябе шмат сьмецьця, шкла.

Асабліва кепска ідзе збор [illegible] ў першай і другой камунальны[illegible] нях. Прымацаваныя да іх „Трудолюбие“ і „Абуджэньне“ нездаволены іх работай па збо[illegible]

М.

За якасьць савгаснага будаўніцтва

Лістападаўскі пленум ЦК УсеКП(б) па пытаньнях аб выніках і далейшых задачах калгаснага будаўніцтва адзначыў:

„Савгасы, зьяўляючыся сельска-гаспадарчымі прадпрыёмствамі паслядоўна сацыялістычнага тыпу, павінны ў сваёй практычнай рабоце яшчэ ў большай ступені, чым да гэтага часу, быць прыкладам таго, як трэба арганізаваць буйную вытворчасьць і выкарыстаць высокую тэхніку ў сельскай гаспадарцы. Разам з тым, гэтыя дзяржаўныя прадпрыёмствы (савгасы), маючы моцны матар'яльна-тэхнічны апарат, павінны ўсімі мерамі ўмацняць сваю ролю вагароў, якія садзейнічаюць індывідуальным сялянскім гаспадаркам пераходзіць на рэйкі калектывізацыі“.

Гэта рашэньне пленуму абавязвае партыйныя, прафэсыянальныя арганізацыі і адпаведныя савецкія ўстановы, асабліва ў Савецкай Беларусі, праверыць работу савгасаў з таго пункту погляду, наколькі яны падрыхтаваны да выкананьня дырэктыў пленуму.

Не падлягае ніякаму сумненьню тое, што за апошні год у справе савгаснага і калгаснага будаўніцтва па акрузе мы маем значныя посьпехі. Аб гэтым яскрава сьведчаць наступныя лічбовыя паказчыкі: асноўныя сродкі калгасаў з 594,8 тысяч у 1928 г. узрасьлі да 1022,8 тысяч—у 1929 г. Лік савгасаў з 62 у 1928 г. годзе узрос да 69 у 29 г. Прыняты меры да пашырэньня савгасаў у 1929-30 г. на 12.659 га. Узрасла ўраджайнасьць, узрасла валавая прадукцыя і, асабліва, таварная яе частка.

Але-ж на сьветлым фоне ўзросту савгасаў маюцца і чорныя плямы.

ПЛОШЧА САВГАСАЎ

Сярэднія размеры плошчы савгасаў па пахаці раўняюцца 295 га; па ўсіх угодзьдзях 536 га. Пададзеныя лічбы ў усёй відавочнасьцю кажуць аб тым, што на гэтай плошчы сельска-гаспадарчых угодзьдзяў пабудаваць абсталяваныя па апошняму слову тэхнікі гаспадаркі немагчыма, і гэта з усёй актуальнасьцю высоўвае перад намі праблему шпаркага і максымальнага ўзбуйненьня савгасаў як за лік мэліараваных, былых падлесных, неабжытых зямель, гэтак і абразаемых кулацкіх гаспадарак.

НАПРАМАК РАЗЬВІЦЬЦЯ ГАСПАДАРКІ.

Здавалася-б, што блізкая адлегласьць гаспадарак ад Менску, досыць поўнае забясьпячэньне сенажатнымі ўгодзьдзямі і здавальняючая рынечная кан'юнктура будзе стымуляраваць разьвіцьцё жывёлаводчага ўхілу ў гаспадарках.

Аднак, лічбы кажуць аб тым, што самым небясьпечным вучасткам у разьвіцьці савгасаў застаецца і на сёньняшні дзень пытаньне аб забесьпячэньні іх прадукцыйнай рагатай жывёлай.

Сярэдні процантны рост за тры гады па 7 гаспадаркам на 100 га пахаці выражаецца ў 21 проц., а ўсіх с.-г. угодзьдзяў—у 20 проц.

Сярэдняя-ж укамплектаванасьць статку пералічаных гаспадарак дасягае толькі 40 проц. той нормы, якая патрэбна на плошчы сельска-гаспадарчых угодзьдзяў. Прадукцыйнасьць жывёлы таксама застаецца нізкай. Завезеная-ж жывёла з-замеж Беларусі не акліматызавалася і ёсьць выпадкі, калі значны процант завезеных кароў з Украіны аказаліся сухотнымі.

Усё гэта патрабуе самых радыкальных мер па палепшаньню справы жывёлагадоўлі ў савгасах, асабліва ў тых, якія знаходзяцца на блізкай адлегласьці ад гораду і павінны быць крыніцамі забесьпячэньня яго малочнымі прадуктамі.

ВЫТВОРЧАСЬЦЬ ПРАЦЫ І САБЕКАШТОЎНАСЬЦЬ

Ня гледзячы на дырэктывы партыі аб узьняцьці вытворчасьці працы, апошняя ў савгасах і на сёньняшні дзень застаецца нізкай, выпрацоўка рабочых зусім не адпавядае выкананьню дырэкты партыі.

Сабекаштоўнасьць прадукцыі па асобным гаспадаркам нават узрастае, а па тых гаспадарках, дзе хоць і маецца зьніжэньне, яна яўна нездавальняючая.

Здавалася-б, што нізкая вытворчасьць працы і высокая сабекаштоўнасьць павінны быць увалавым пытаньнем работы савгас. ячэек КП(б)Б і прафарганізацый. Але на справе пытаньне аб узьняцьці вытворчасьці працы і зьніжэньні сабекаштоўнасьці не заняла належнага месца ў рабоце.

Таксама няма належнага ўцягненьня рабочых савгасаў ў кіруючую работу гаспадарак, нездавальняючая работа вытворчых нарад, якія за 28 год разгледзілі толькі па 5-6 пытаньняў (да і тыя носяць кампанейкі характар). Вытворчыя нарады сваёй работай не адбіваюць штодзённае жыцьцё і гаспадарчыя патрэбы савгасаў.

За слабую пастаноўку работы ячэек КП(б)Б і рабочых арганізацый значную частку віны павінны ўзяць на сябе кіруючыя акруговыя і раённыя партыйныя і прафсаюзныя арганізацыі. Яны не наладзілі належнага кіраўніцтва на гэтым надта важным вучастку работы, а партыйныя ячэйкі і прафарганізацыі савгасаў, дзякуючы сваёй слабасьці, не ахапілі ўсёй работы савгасаў.

Выкарыстоўваньне трактараў, як і іншай цягавай сілы, нездавальняючае. Наглядаецца штогоднае зьніжэньне, якое ні ў якім разе нельга аднесьці за лік зношанасьці машын, таму што большасьць з іх пушчана ў работу толькі ў 1927 г.

Гэта можна аднесьці выключна за кошт вельмі слабай арганізацыі механічнай справы ў савгасах.

Агранамічная дапамога насельніцтву і асабліва суседнім калгасам недастатковая. Савгасы не выкарыстоўваюць усіх магчымасьцяй па дапамозе і не зьяўляюцца аб'ядноўчым асяродкам дробных індывідуальных сялян. гаспадарак у буйныя калектывы.

КІРАЎНІЦТВА САВГАСАМІ

Буйнейшы савгас Белсельтрэсту „Вязынь-Фаніполь“, які знаходзіцца за 18 кілёмэтраў ад Менску па чыгунцы, на працягу 28-29 г. утварыў вялікую бесгаспадарчасьць —ня прыбраў з поля 11 га насеннага лубіну, 5 га насеннай вікі, згнаіў 1500 пудоў сена, нядбайна прыбраў 14 га азімай пшаніцы, дзякуючы чаму значная частка насеньня была заворана ў зямлю.

Белсельтрэст, ня гледзячы на тое, што яшчэ ў красавіку месяцы сыгналізавалася аб бесгаспадарчасьці савгасаў, ня толькі ня прыняў належных мер, але сваімі „мерапрыёмствамі“ ўтварыў ў кіраўн. савгасу думку аб безнаказанасьці за бесгаспадарчасьць. Кіраўнік, які зрабіў безгаспадарчасьць, ня быў аддадзены пад суд, а прызначан у другі савгас.

Пададзены прыклад не зьяўляецца выпадковым і са ўсёй яскравасьцю паказвае, што належнага кіраўніцтва з боку Белсельтрэсту савгасамі няма, —яны прадастаўлены самі са[illegible] сельтрэст дазваляе кіраўніку [illegible] асабістую адказнасьць выдат[illegible] на патрэбы гаспадаркі ад 5-ц[illegible] тысяч рублёў без асобнага [illegible] трэсту.

Пры сучасным становішчы [illegible] акругі ня здольны пасьпяхова [illegible] наць рашэньні апошняга плену[illegible] вядучай ролі савгасаў у калек[illegible] цыі вёскі і наладжваньні арган[illegible] на-вытворчай работы ў калгас[illegible]

Неабходна прыняць меры па [illegible] рэньню плошчы сельгас. у[illegible] савгасаў, давёўшы іх плошчу [illegible] размераў, якія-б адпаведалі ўз[illegible] ню складаных сельска-гаспадар[illegible] шын. Неабходна распрацава[illegible] крэтныя мерапрыемствы па сп[illegible] зацыі савгаспадарак з тым, ка[illegible] сеньняга севу спэцыялізацыя [illegible] ажыцьцяўлялася.

Ячэйкі КП(б)Б і рабочыя [illegible] цыі павінны ужыць усе захо[illegible] узьняцьця вытворчасьці працы [illegible] жэньня сабекошту, прыцягнуць [illegible] тай справы шырокія колы ра[illegible] адміністрацыйна-тэхнічны пэрса[illegible]

Партячэйкі і рабочыя арга[illegible] павінны прыняць самы актыўн[illegible] у гаспадарчым жыцьці савгас[illegible] вінны вылучаць на кіруючую [illegible] актыўных савгаскіх рабочых.

Трэба забясьпечыць савгасы [illegible] нымі зваротнымі сродкамі ў раз[illegible] якія-б гарантавалі поўнае і б[illegible] пыннае выкананьне вытворчых [illegible] наў. Трэба палепшыць работу [illegible] ячэек і прафарганізацый, узм[illegible] вярбоўку лепшых рабочых у п[illegible] разгортваць масавую палітыка[illegible] ваўчую работу сярод рабочых, [illegible] шаць работу па сацыялістычна[illegible] борніцтву і г. д.

ТАМАШЭЎ[illegible]

МЕДЗЬ ЗВАНОЎ НА СПРАВУ ІНДУСТРЫЯЛІЗАЦЫІ

ЦЭРКВЫ, КАСЬЦЁЛЫ, СЫНАГОГІ ПАД КЛЮБЫ І ШКОЛЫ

У ДНІ КАЛЯД НЯ СПЫНЯЦЬ СВАЙГО РУХУ ВАРШТАТЫ І МАШЫНЫ

ПАШЫРЫМ АНТЫРЭЛІГІЙНУЮ ПРАЦУ Ў КАЛГАСАХ

[illegible]

М—П.

НЯ БУДЗЕМ ДРУКАВАЦЬ ЦАРКОЎНЫЯ КНІГІ

[illegible]

ЦАРКВУ ПАД КЛЮБ, А ЗВАНЫ ДЛЯ ПАЖАРНЫХ ДРУЖЫН

(Узьдзенскі раён, Меншчына)

[illegible]

Селькор.

Трэба ўзмацніць працу

(Мазырская акруга)

[illegible]

Калгасьнікі і беднаата вёскі Іновы (Буда-Кашалёўскі раён, Гомельская акруга)

Буда-Кашалёўскі раён (Гомельшчына) [illegible]

[illegible]

Царкву—пад клюб

Полацак, 20-XII. У в. Вобалі [illegible]

[illegible]

Н. Б. П.

ПАПЫ КІДАЮЦЬ ЦЭРКВЫ

[illegible]

Я.

НЯ СПЫНІМСЯ НА ДАСЯГНЕНЬНЯХ

[illegible]

А. Лішыц.

Тое, чаго ня было

[illegible]

амбонаў сваіх цэркваў і касьцёлаў. Так яны зацямнялі і спрабуюць зацямняць яшчэ і цяпер сьвядомасьць рабочых і бядняцка-серадняцкіх мас сялянства сваімі дурнымі, якія ня вытрымліваюць хоць колькі-небудзь навуковай крытыкі, казкамі.

Мэта іх у даным выпадку ясная і зразумелая. Гэта перашкодзіць, наколькі магчыма, пераможнаму наступу нашаму на рэшткі капіталізму ў краіне саветаў, затрымаць будаўніцтва сацыялізму ў нашай рэспубліцы працы, паслабіць сваёй разлагаючай рэлігійнай прапагандай волю пралетарыяту ў клясавай барацьбе.

А ці жыў калі-небудзь гэты самы хрыстос? Ці існаваў у сапраўднасьці гэты бога-чалавек, які прыняў, на завярэньнях царкоўнікаў, на сябе „грахі сьвету“, быў раскрыжаваны, васкрэс з мёртвых і нейкім цудоўным чынам узьнёсься на неба?

— Так,—завяраюць нас, не падаючы ніякіх навуковых доказаў, папы праваслаўныя і ксяндзы каталіцкія.

— Не, ня існаваў! адказваем мы—баявыя бязбожнікі-марксысты.

Разам з намі на тым-жа пункту гледжаньня стаіць шэраг выдатнейшых буржуазных вучоных, якіх даволі цяжка западозрыць у спачуваньні марксызму, у спачуваньні пралетарскай рэвалюцыі. Так адхіляюць з навуковымі доказамі ў руках існаваньне хрыста як пэўнай гістарычнай асобы французкі вучоны Дзюпюн, немцы Бытцар і прафэсар Дрэўс, галяндзкія вучоныя Пірсон і Ломан, нямецкі пастар Кальтгофф і шмат іншых.

Царскаму ўраду, які абапіраўся ў сваёй эксплёатацыі рабочых мас на [illegible] сьце» быў выданы нашым выдавецтвам

Нажаль, разьмеры газэтнага артыкулу не дазваляюць мне спыніцца падрабязна на ўсіх навуковых доказах неіснаваньня хрыста, як пэўнай гістарычнай асобы. Таму мне ў гэтым артыкуле прыдзецца закрануць толькі самае асноўнае, адсылаючы ўсіх, хто цікавіцца больш глыбока гэтым пытаньнем, да спэцыяльнай літаратуры.

І так, чаму-ж мы адхіляем самае існаваньне на зямлі хрыста? Чаму мы лічым усю гісторыю з „сынам божым“ толькі міфам, толькі вынікам фантазіі царкоўнікаў?

У найвялікшага правадыра рабочай клясы Ул. І. Леніна было ня мала прыхільнікаў і ворагаў. Прыхільнікі—тыя, якія схіляліся і схіляюцца перад геніяльнасьцю Ільліча ў сваіх кнігах, артыкулах, фэльетонах, ва ўсіх краінах зямной кулі пішуць аб вялікай справе, пачатай Леніным, пішуць аб вялікім рэвалюцыйным руху рабочай клясы, арганізаванай ім бальшавіцкай партыі. Ворагі, наадварот, аблівалі і абліваюць Ільліча брудам, узводзяць паклёпы на яго. Але так ці інакш могуць прайсьці сотні і сотні год—памяць аб Леніне застанецца ў памяці людзей, факт яго рэальнага існаваньня на зямлі будзе адбіты ў тысячах і тысячах кніг, брашур і часопісаў яго сучасьнікаў і бліжэйшых патомкаў. Тое-ж самае можна сказаць у большай ці меншай ступені і аб шэрагу іншых дзяржаўных і грамадзкіх дзеячоў значна меншага маштабу, чымся вялікі арганізатар рабочай клясы.

Водлуг слоў царкоўнікаў хрыстос таксама быў адным з найвялікшых прарокаў, найвялікшых рэфарматараў свайго часу. Нават больш таго, ён быў «сынам божым», рабіў цуды, ён васкрашаў мёртвых, адным сваім дакрананьнем вылечваў пракажоных, накарміў некалькімі хлебамі цэлых пяць тысяч галодных людзей. За ім хадзіў натоўп народу, яго называлі царом іудзейскім, ён рабіў, усё водлуг слоў тых жа царкоўнікаў, найвялікшую рэвалюцыю ва ўмовах яго сучасьнікаў. Нарэшце ён быў раскрыжаваны, васкрэс з мёртвых і ўзьнёсься на неба. Зразумела і ў хрыста, калі-б ён сапраўды існаваў, ня было-б недахопу ні ў прыхільніках, ні ў ворагах.

І вось, зьдзіўляючая рэч, ніводзін тагочасны хрысту пісьменьнік і гісторык ні словам, ні добрым ні дрэнным, не ўспамінае аб хрысьце.

А і тады-ж пісьменьнікі і гісторыкі былі. Напрыклад, вядомыя пісьменьнікі і гісторыкі эпохі, калі па завярэньнях царкоўнікаў жыў і „тварыў цуды“ Ісус—пісьменьнікі Юстус і Філон, гісторыкі Флаві і Тацыт пакінулі пасьля сябе шматлікія творы, у якіх яны падрабязна апісваюць усё, што адбывалася, апавядаюць аб усіх існуючых тады рэлігійных сэктах, адзначаюць дзейнасьць і лёс усіх нават самых дробных сучасных ім рэлігійных рэфарматараў.

А аб хрысьце ні слова. Ці-ж гэта адно ня служыць яскравым доказам таго, што хрыста, як пэўнай гістарычнай асобы, ніколі не існавала.

— Ну, а евангелія, скажуць нам, эвангелія-ж падрабязна апісвае жыцьцё хрыста, яно-ж напісана яго вучнямі і яго пасьледвацелямі, г. зн. людзьмі, якія бачылі хрыста, гаварылі з ім?

У тым то і справа, што не.

Праз параўнаньне тэкстаў, праз разбор фактаў, якія падаюцца ў евангеліях, **вучоныя даказалі, што евангелія гэтыя напісаны амаль праз 200 год пасьля так званага нараджэньня хрыстова.** Значыцца, пісалі іх людзі, якія ніколі хрыста ня бачылі, зусім нічога аб хрысьце ня ведалі. Ці трэба даказваць, наколькі малакаштоўны з навуковага пункту гледжаньня доказы гэтых, напісаных толькі на падставе лягендаў і надзвычайна пылкай фантазіі евангелістаў, кніг.

Евангелія гэтыя поўны як гістарычных, так і геаграфічных памылак. Пададзім некаторыя з іх. У евангеліях гаворыцца, што Марыя і Іосіф былі родам з Назарэту і што з таго-ж гораду ў Галілее пачаў хрыстос сваю прароцкую дзейнасьць. Між тым, у эпоху, калі нібы жыў і „тварыў цуды» хрыстос, такога гораду ў Галілее ня было. У евангеліях апавядаецца аб зьбіеньні ў Віфлееме царом Ірадам усіх дзяцей мужчынскага полу. Між тым, такі факт невядомы ніводнаму тагачаснаму гісторыку, ды і сам Ірад памёр за 60 год да так званага нараджэньня хрыстова. Такіх прыкладаў можна было-б падаць дзесяткі, але мы абмяжуемся толькі гэтым.

Вельмі пераблытваюць евангелісты і радаслоўную хрыста, па рознаму кожны з іх разумее і яго навучаньне. Так, адны лічаць яго найвялікшым згоднікам «непраціўленьня злу», які заклікае сваіх пасьледвацеляў падстаўляць левую шчоку, калі цябе б'юць па правай. А ў той жа час іншыя лічаць хрыста як барацьбіта, які „ня мір прышоў прынесьці, а меч“. Усё гэта яшчэ лішні раз даказвае наколькі мала пераконваюць нас евангеліі і наколькі крытычна мы павінны адносіцца да іх.

Апроч таго і самі-та байкі аб нараджэньні і ўваскрасеньні хрыста пераняты амаль поўнасьцю з лягендаў і міфаў язычнікаў. Ягіпецкі цар Гор, гэрой Парсэі, багі Азірыс, Агні і Буда таксама, як і хрыстос, нарадзіліся ад чыстых дзеў і ад „духу сьвятога“. Іншыя богі фінікіян, егіпцян і рымлян, як Адоніс, Аціс, Азірыс, Тамуз таксама як і хрыстос пакутвалі за «грахі сьвету», умiралі і ўваскрасалі. Таму лягенда аб памёршым і ўваскрэсшым богу існавала яшчэ задоўга да так званага нараджэньня хрыстова і яна зусім не зьяўляецца неад'емнай уласнасьцю хрысьціянства.

Усё зьмяняецца, усё знаходзіцца ў бесперарыўным руху ў прыродзе. Дзень зьмяняецца ноччу, каб зноў пасьля ўступіць у свае правы. Сонца ўвасходзіць і заходзіць, каб пасьля зноў узыйсьці. Лета „уміраe“ і на зьмену яму прыходзіць зіма, каб пасьля зноў уступіць сваё месца цёплай пары году. Зярно „хаваецца“ ў зямлю, яно дае новы плод—быццам уваскрасае з мёртвых і сваім „уваскрасеньнем“ дае сродкі да жыцьця чалавецтва.

Гэты бесьперарыўны кругазварот, гэту бесперарыўную зьмену стану ўсіх рэчаў у прыродзе, гэту „сьмерць“, зьнішчэньне і зварочваньне да новага жыцьця—„уваскрасеньня“ бачылі людзі ўжо даўно—у спрадвечныя, дагістарычныя часы. І адсюль і зьявілася ідэя аб пакутах, сьмерці і ўваскрасеньні розных багоў. А гэту ідэю, упрыгожаную чалавечай фантазіяй папы і ксяндзы да канца выкарыстоўвалі для зацямненьня розуму народных мас, для яшчэ большай эксплёатацыі працоўных.

І так, хрыста як пэўнай гістарычнай асобы ніколі не існавала. Уся гісторыя аб ім толькі байка, толькі лягенда, якія распаліся; як домік з картак ад ветру, пры закрананьні яе здаровай навуковай крытыкай.

А калі не існавала хрыста, дык значыцца ня было ні яго нараджэньня, ні яго сьмерці на крыжы, ні яго ўваскрасеньня з мёртвых, ні яго падняцьця на неба.

А значыцца і сьвята так званага „нараджэньня хрыстова“ ня мае пад сабой ніякай глебы, не азначае сабой ніякай хоць колькі небудзь рэальнай і важнай гістарычнай падзеі.

Пакінем-жа папам, ксяндзам, нэпманам, кулакам гаротна ўздыхаць аб мілым іх эксплёататарскаму сэрцу, капіталістычным мінулым. Пакінем ім маліцца хоць 24 гадзіны ў суткі ніколі няісьнуючым багам і „спасіцелям“.

А працоўныя масы нашай краіны будуюць і пабудуюць сацыялізм.

Н. Беліна-Падгаецкі.

Падрыхтуемся да 1-ай Усебеларускай выстаўкі

Зробім выстаўку школай выхаваньня кадраў для сацыялістычнага будаўніцтва.—Прафсаюзы павінны забясьпечыць падрыхтоўку да выстаўкі і абслужыць яе кіруючымі сіламі

Дабіцца рашучага пералому ў падрыхтоўцы да выстаўкі

Менскі гарсавет павінен загадзя падрыхтавацца да прыёму экскурсантаў

З дакладу тав. Дубіны на пленуме Менскага гарсавету аб ходзе падрыхтоўкі да Усебеларускай выстаўкі сельскае гаспадаркі і прамысловасьці выявілася, што да гэтага часу няма яшчэ належнага пералому ў справе падрыхтоўкі да выстаўкі. Засталося зусім мала часу, каб скончыць такую вялізарную работу. Да гэтага часу будаўнічыя работы выкананы на 40 проц. Доўгая восень спрыяла шырокаму разгортваньню будаўнічых работ. Яшчэ з восені быў закладзен сад, засеян вучастак зімовымі культурамі, падрыхтавана глеба да вясеньніх культур; для гэтага прышлося выкарчаваць каля 25 тыс. пнёў, навезьці каля 200 т. пуд. рознага ўгнаеньня.

Апрача павільёнаў, якія будуць адбіваць нашу беларускую прамысловасьць і сельскую гаспадарку, ёсьць меркаваньні аб пабудове павільёну для дэманстрацыі прамысловасьці ва ўсесаюзным маштабе, з больш складанымі машынамі—экспанатамі. Некаторыя нямецкія фірмы вядуць з намі перагаворы аб тым, каб таксама прыслаць экспанаты сваёй прадукцыі на выстаўку.

Паміж іншым, выстаўка таксама будзе адбіваць гаспадарчае і культурнае разьвіцьцё нацыянальных меншасьцяў БССР. У спэцыяльным павільёне будуць падабраны адпаведныя экспанаты, напрыклад: пераход яўрэяў на зямлю і г. д.

Уся выстаўка будзе электрафікавана. Гарсавет павінен зараз-жа ўжыць захады, каб правесьці да выстаўкі трамвайную каляіну, вадаправод і электрычнасьць.

Дакладчык спыняецца на тым, што да гэтага часу ня зроблены пералом у азнаямленьні насельніцтва з мэтамі выстаўкі. Аб падрыхтоўцы да выстаўкі мала зьмяшчаюць матар'ялаў як у цэнтральным, так і ў мясцовым друку.

Трэба, каб за гэта пытаньне ўзяліся ўсе нашы прафэсыянальныя і грамадзкія арганізацыі. З другога боку Менскі гарсавет павінен ужо рыхтавацца да прыёму на свае тэрыторыі вялікай арміі экскурсантаў. На выстаўку мае прыбыць 50.000 арганізаваных экскурсантаў; апроч гэтага, трэба меркаваць, будзе значная колькасьць і неарганізаваных. Таксама чакаецца прыезд экскурсій працоўных з Заходняй Беларусі, Польшчы, Латвіі і інш. краін. Вось чаму для належнага прыёму такой вялізарнай арміі трэба своечасова падрыхтавацца як у справе забесьпячэньня іх кватэрамі, так і харчаваньнем.

— Яшчэ да гэтага часу,—кажа т. Дубіна,—можна заўважыць з боку некаторых нашых арганізацый няўважлівыя, а часам і нават нядбайныя адносіны ў падрыхтоўцы да выстаўкі. Такія нядбайныя адносіны можна нават наглядаць з боку Белдзяржбуду, які праводзіць будаўнічыя работы на тэрыторыі выстаўкі. Няма належнай зацікаўленасьці да добрага выкананьня работы, да таго, каб будаўнічыя работы мелі добры надворны выгляд.

У спрэчках па дакладу т. Дубіны (т. т. Жураўскі, Арлоўскі, Улезла, Карпік і інш.) было адзначана, што наша грамадзкасьць яшчэ мала азнаёмлена з задачамі і мэтамі выстаўкі. Трэба падрыхтаваць гледача і выдаць належную літаратуру, падрыхтаваць кіраўнікоў-лектараў. З другога боку, саюз працмастацтва павінен падрыхтаваць да выстаўкі адпаведны рэпэртуар нашых тэатраў, кіно і інш.

У прынятай рэзалюцыі пленум гарсавету адзначыў, што наваколь палітычна важнага для гаспадарча-культурнага будаўніцтва краіны мерапрыемства, як пабудова выстаўкі, да гэтага часу ня створана яшчэ належнай думкі рабочых гораду і бядняцка-серадняцкіх мас вёскі. Не разгорнута работа па папулярызацыі ідэй выстаўкі. Цэнтральны Дом Селяніна не праводзіць растлумачальнай работы аб задачах і мэтах выстаўкі. Адзначаецца спазьненьне складаньня пляну, разьмеркаваньне заданьняў па акругах і г. д.

Выходзячы з гэтага, пленум гарсавету лічыць патрэбным паставіць пытаньне перад усімі грамадзкімі і прафэсыянальнымі арганізацыямі, Цэнтральным Домам Селяніна, друкам, асьвятляць задачы выстаўкі. Апроч гэтага пастаноўлена прасіць Прэзыдыум ЦСПСБ абмеркаваць пытаньне аб прыняцьці ўдзелу ў разьмяшчэньні экскурсантаў у парадку шэфства сярод рабочых і служачых гораду Менску. МЦРК таксама павінен распачаць падрыхтоўку да абслугоўваньня экскурсантаў. Усе члены гарсавету павінны праводзіць растлумачальную работу на сваіх прадпрыемствах аб задачах і мэтах выстаўкі.

Роля выстаўкі ў выхаваньні кадраў

Ператварыць выстаўку ў выхоўваючую палітычна-тэхнічную школу, вялізарнейшая справа, да якой трэба прыцягнуць усе нашы палітычныя, навукова-асьветныя кадры, якія змаглі-б правесьці масавую агранамізацыю экскурсантаў вёскі і адначасова выхаваць тэхнічныя кадры для прадпрыемстваў, якія змаглі-б зьявіцца ўдарнікамі па выкананьню пяцігадовага пляну рэканструкцыі ўсяе гаспадаркі Беларусі.

Для большасьці нашых грамадзкіх і прафэсыйных арганізацый і савецкіх устаноў невядома надзвычайна складаная і адказная роля, якую мы павінны з усёй рашучасьцю ажыцьцявіць. Усё тое, што будзе на выстаўцы, павінна зьявіцца прыкладнай школай нашых посьпехаў па прамысловасьці і калектывізацыі, вытворчаму кааперываньню, машынізацыі і электрафікацыі вытворчых працэсаў прамысловасьці і сельскай і лясной гаспадаркі, а таму трэба 1-й Усебеларускай Выстаўцы надаць вартасьць народнага ўнівэрсытэту па сацыялістычнай рэканструкцыі прамысловасьці, сельскай і лясной гаспадаркі Беларусі.

Гэта значыць, што такая колькасьць экскурсантаў, каля 80.000 чалавек,—ад плуга і варштату павінна зьвярнуцца да сваёй штодзённай работы з належным багажом вед, якія змогуць дапамагчы шпарчэй выканаць задачы, пастаўленыя 5-цігадовым плянам.

На выстаўцы будзе наш, савецкі актыў, які ў штодзённай працы практычна ажыцьцяўляе лёзунгі партыі і ўраду па сацыялістычнай перабудове нашае краіны, таму асаблівая ўвага грамадзкасьці гораду Менску павінна быць накіравана на дапамогу ў справе правядзеньня сацыялістычна-вытворчай вучобы на выстаўцы, для чаго павінны быць прыцягнуты ў першую чаргу навуковыя працаўнікі, інжынэры, аграномы, лесаводы, каморнікі, настаўнікі, урачы, мастакі і інш.

Сустрэча навукі з практычнымі работнікамі калгаснага будаўніцтва, батракамі і рабочымі ад варштату, сапраўды ажыцьцявіць змычку навукі з практыкай і тады мы нашы задачы па сацыялістычнай рэканструкцыі выканаем у тэрмін. Узьнімаючы гэтае пытаньне перад усёй грамадзкасьцю Беларусі, трэба хаця-бы ў агульных рысах вызначыць тыя формы, якія на сёньня магчыма ставіць для абгаварэньня.

Каб абслужыць цалкам экскурсантаў, г. зн. даць тлумачэньне па экспанатам на выстаўцы ва ўсіх павільёнах і палёх, трэба звыш 300 тлумачоў, якія добра-бы ведалі палітыку і эканоміку Рэспублікі і нашага Саюзу, сельскую, лясную гаспадарку, прамысловасьць, дасьледча-паказальную і навукова-асьветную, мэліарацыйную, тарфяную, балотную, вэтэрынарную работу, мэханізацыю, электрафікацыю і інш. Як відаць, тут патрэбны тлумачы высокай кваліфікацыі—тыя, якія самі непасрэдна кіруюць гэтай справай.

Ставя так проста пытаньне, мы павінны сказаць, што 1-я Усебеларуская Выстаўка с.-г. і прамысловасьці павінна зьявіцца каротка-тэрміновымі курсамі падрыхтоўкі кадраў для вёскі і прадпрыемстваў для выкананьня пяцігодкі.

Пераходзячы зараз да наліча нашых навуковых сіл, інжынэраў, аграномаў, лесаводаў, каморнікаў, мэліяратараў, балотаведаў і інш. спэцыялістых, работаючых на прадпрыемствах і ўстановах гор. Менску і Менскай акругі, можна арыентыровачна прывесьці наступныя лічбы (карыстаючыся лічбамі Міжсэкцыйнага Бюро Інжынэрна-Тэхнічн. работнікаў і сэкцыі навуковых працаўнікоў). Аграномаў 150 (па Менску, сумесна з НДІ). Лесаводаў 15 (па Менску, сумесна з НДІ). Каморнікаў 20 (па Менску, сумесна з НДІ). Інжынэраў ВСНГ 30 (па Менску, сумесна з НДІ). Інжынэраў і тэхнікаў па Менскай акрузе і г. Менску 500. Членаў сэкцыі навуков. працаўнікоў каля 220, а разам 935 чал.

Каля 1000 навуковых і высока-кваліфікаваных працаўнікоў маем у Менску і Менскай акрузе (толькі інжынэраў і тэхнікаў), а нам для абслугоўваньня выстаўкі патрэбна 300 чал., мы маем у 3 разы больш таго, што нам патрэбна.

Такім чынам высокай кваліфікацыі лектары маюцца ў распараджэньні грамадзкасьці г. Менску і ўся справа застаецца за тым, каб нашы грамадзкія арганізацыі і прафсаюзы паставілі канкрэтна пытаньне аб удзеле іх у падрыхтоўцы кадраў сацыялістычнае перабудовы.

З пачатку выстаўкі, наплыву на яе вялікага меці ня будзем, таму трэба ўсё палітыка-прафэсыянальна-вытворчае выхаваньне арганізаваць так, каб усе едучыя на выстаўку адначасова былі прапушчаны праз каротка-тэрміновыя курсы.

НКЗ, Наркамасьветы і прафсаюзы і ўсе грамадзкія арганізацыі павінны ў час выстаўкі правесьці вытворчыя нарады, каб можна было сапраўдна выкарыстаць экскурсантаў у тэрмін знаходжаньня на выстаўцы з навукова-вытворчай мэтай.

Пастаўленае пытаньне павінна быць дэталёва разработана, але бясспрэчна наступнае:

1) Уся грамадзкасьць г. Менску зараз жа павінна паставіць перад сабой як абавязковую задачу—выкарыстаць Першую Усебеларускую Выстаўку для больш [illegible] гораду з вёскай.

2. Грамадзкія і прафэсыйныя арганізацыі павінны падумаць аб вылучэньні кадраў, якія-б у час выстаўкі змаглі бы працаваць на выстаўцы у якасьці выкладчыкаў.

3) Інжынэрна-тэхнічныя Сэкцыі ЦСПСБ павінны канкрэтна вырашыць пытаньне аб пратварэньні 1-й Усебеларускай Выстаўкі у беларускія курсы па падрыхтоўцы тэхнічных кадраў з прыяжджаючых экскурсантаў.

4) Сэкцыі Навуковых працаўнікоў Беларусі павінна мабілізаваць усе сілы на правядзеньне масавых курсаў для актыву сацыялістычнай рэканструкцыі народнае гаспадаркі.

5) Зацікаўленыя Наркаматы і цэнтральныя арганізацыі і ўстановы павінны таксама забясьпечыць свае экспанаты тлумачамі, якія непасрэдна працуюць на вытворчасьці і ў апаратах.

6) Тэрмінова адкрыць абгаварэньне закранутага пытаньня на старонках друку.

К. Кіпрыянец.

ЗАКОНЫ І ПАСТАНОВЫ ЎРАДУ БССР

ПАЛАЖЭНЬНЕ

ПРА ГАРАДЗКІЯ І МЕСТАЧКОВЫЯ ТАВАРЫСТВЫ УЗАЕМАДАПАМОГІ БССР

I. АГУЛЬНЫЯ ПАЛАЖЭНЬНІ

1. Гарадзкія і местачковыя таварыствы ўзаемадапамогі ўтвараюцца ў гарадох і мястэчках для арганізацыі ўзаемадапамогі і дапамогі бяднейшаму гарадзкому і местачковаму насельніцтву.

2. Для ўтварэньня таварыства ўзаемадапамогі ў акруговым горадзе трэба, каб агульны сход грамадзян данага гораду, маючых выбарчыя правы ў ліку ня менш 50 асоб, большасьцю галасоў прыняў пастанову аб арганізацыі таварыства. Пасьля арганізацыі таварыства члены ў яго прымаюцца індывідуальна. Таварыствы ўзаемадапамогі ў неакруговых гарадох і мястэчках утвараюцца на аснове калектыўна-дабравольнага членства. Пастанова аб арганізацыі таварыства, прынятая большасьцю галасоў маючага выбарчыя правы насельніцтва данага гораду альбо мястэчка, зьяўляецца абавязковаю для ўсяго насельніцтва, якое мае права быць членамі таварыства ўзаемадапамогі.

3. Таварыствы ўзаемадапамогі, утвораныя ў акруговых гарадох, рэгіструюцца ў гарадзкіх саветах гэтых гарадоў, а таварыствы ўзаемадапамогі, утвораныя ў неакруговых гарадох і мястэчках, рэгіструюцца ў раённых выканаўчых камітэтах.

4. З моманту рэгістрацыі гарадзкія і местачковыя таварыствы ўзаемадапамогі маюць правы юрыдычнай асобы.

5. Гарадзкія і местачковыя таварыствы ўзаемадапамогі для ажыцьцяўленьня сваіх мэты маюць права:

а) будаваць дамы-прытулкі;

б) арганізоўваць вытворча-калектыўную дапамогу ва ўсіх яе відах і формах праз арганізацыю майстэрняў, прадпрыемстваў і розных вытворчых арцеляў;

в) забясьпечваць сваіх членаў адзеньнем, апалам, харчамі, грашмі, мэдычнаю дапамогаю дома і ў больніцах за кошт таварыства і інш.;

г) дапамагаць бяднейшым членам таварыства ўваходзіць у каапэрацыю ўсіх відаў, а асабліва ў саматужна-прамысловую;

д) весьці культурна-асьветную працу сярод членаў таварыства;

е) ладзіць канцэрты, спэктаклі, лекцыі, зборы для павялічэньня сродкаў таварыства.

6. Агульнае кіраваньне гарадзкімі і местачковымі таварыствамі ўзаемадапамогі ўскладаецца на адпаведныя гарадзкія і местачковыя саветы, а таксама местачковымі і гарадзкімі таварыствамі неакруговых гарадоў—на раённыя камітэты сялянскіх таварыстваў узаемадапамогі, а гарадзкімі таварыствамі акруговых гарадоў—на Цэнтральны Камітэт Сялянскіх Таварыстваў Узаемадапамогі.

7. Гарадзкія і местачковыя таварыствы ўзаемадапамогі маюць пячатку з сваёю назваю.

II. ЧЛЕНЫ ГАРАДЗКІХ І МЕСТАЧКОВЫХ ТАВАРЫСТВАЎ УЗАЕМАДАПАМОГІ, ІХ ПРАВЫ І АБАВЯЗКІ

8. Членамі гарадзкога альбо местачковага таварыства ўзаемадапамогі могуць быць усе грамадзяне данага гораду альбо мястэчка, якія маюць выбарчыя правы.

9. Члены таварыства павінны плаціць членскія ўзносы, разьмер, тэрмін і парадак выплаты якіх устанаўляецца агульным сходам членаў таварыства альбо сходам упаўнаважаных. Выплачаныя ўзносы назад не аддаюцца.

Бяднейшая частка членаў таварыства можа быць па пастанове агульнага сходу альбо сходу ўпаўнаважаных звольнена ад выплаты членскіх узносаў.

10. Члены таварыства маюць права атрымаць ад таварыства [illegible] выпадку хваробы іх альбо членаў іх сям'і, у выпадку навальных бядот і ў іншых выпадках. Членам таварыства, якія маюць вялікую патрэбу, даецца ў першую чаргу магчымасьць працаваць у вытворчых прадпрыемствах таварыства.

11. Члены таварыства за ганьбуючыя ўчынкі і за няплату членскіх уносаў выключаюцца са складу таварыства па пастанове прэзыдыуму камітэту таварыства.

Выключаныя могуць быць прыняты ізноў у члены таварыства толькі па пастанове агульнага сходу альбо сходу ўпаўнаважаных, пры чым выключаныя за няплату членскіх узносаў могуць быць прыняты ў члены таварыства толькі пасьля выплаты членскіх уносаў.

III. ОРГАНЫ КІРАВАНЬНЯ ТАВАРЫСТВА

12. Органамі кіраваньня таварыства зьяўляюцца: агульны сход членаў альбо сход упаўнаважаных і камітэт таварыства.

13. Упаўнаважаныя таварыства выбіраюцца ў таварыствах з колькасьцю членаў больш 1000 з разьліку аднаго ўпаўнаважанага на кожныя 50 членаў таварыства.

14. Камітэт таварыства выбіраецца агульным сходам альбо сходам упаўнаважаных з пяці да дзесяці членаў і трох кандыдатаў да іх на два гады.

15. Для кантролю за дзейнасьцю камітэту агульным сходам альбо сходам упаўнаважаных выбіраецца на два гады рэвізійная камісія з трох да пяці членаў і двух кандыдатаў да іх.

IV. СРОДКІ ТАВАРЫСТВА

16. Сродкі таварыства ўзаемадапамогі складаюцца з:

а) членскіх узносаў;

б) даходаў ад маемасьці і прадпрыемстваў таварыства;

в) збораў ад спэктакляў, канцэртаў, лекцый і інш.;

г) дабраахвотных ахвяраваньняў;

д) сродкаў органаў сацыяльнага забясьпечаньня, іншых ведамстваў і грамадзкіх арганізацый.

17. Сродкі таварыстваў выдаткоўваюцца толькі паводле пастаноў камітэтаў таварыстваў на мэты, прадугледжаныя палажэньнем.

V. ЛЬГОТЫ ТАВАРЫСТВАМ УЗАЕМАДАПАМОГІ

18. Гарадзкія і местачковыя таварыствы ўзаемадапамогі і прадпрыемствы, якія арганізуюцца імі для ажыцьцяўленьня мэт, паказаных у артыкуле 1 гэтага палажэньня, карыстаюцца падатковымі льготамі паводле чынных законаў.

19. Камунальныя паслугі, прамысловыя і гандлёвыя памяшканьні і арэнда зямлі аплачваюцца на аднолькавых умовах з каапэрацыйнымі арганізацыямі.

20. Спагнаньні па прэтэнзіях таварыства ўзаемадапамогі па абавязнасьцях іх членаў робяцца паводле літ. „е“ арт. 243 Грамадзянскага Працэсуальнага Кодэксу і прыраўніваюцца да патрабаваньняў дзяржаўных установаў.

VI. ЛІКВІДАЦЫЯ ТАВАРЫСТВАЎ УЗАЕМАДАПАМОГІ

21. Таварыствы ўзаемадапамогі могуць быць ліквідаваны:

а) па пастанове агульнага сходу членаў таварыства, прынятай ня менш чмыся 2/3 галасоў усіх членаў таварыства;

б) па пастанове мясцовага выканаўчага камітэту альбо гарадзкога савету, калі праца таварыства не адпавядае вызначаным у палажэньні мэтам альбо калі суд прызнае таварыства неплатаздольным.

22. Уся маемасьць і сродкі ліквідаваных таварыстваў узаемадапамогі, якія астануцца пасьля выплаты ўсіх даўгоў, перадаюцца мясцовым органам сацыяльнага забясьпечаньня і выдаткоўваюцца на дапамогу бяднейшаму гарадзкому і местачковаму насельніцтву.

23. Аб ужываньні гэтага палажэньня Народнаму Камісарыяту Сацыяльнага Забясьпечаньня даецца права выдаваць інструкцыі, абежнікі і інш.

24. З выданьнем гэтага палажэньня касуюцца: 1) пастанова СНК БССР за 24 чэрвеня 1925 г. „Пра арганізацыю гарадзкіх таварыстваў узаемадапамогі і дапамогі“ (З. З. БССР 1925 г., № 28, [illegible] 254) і 2) нармальны статут таварыства ўзаемадапамогі асобам, на якіх не распаўсюджваюцца законы аб сацыяльным страхаваньні і дзяржаўным забясьпечаньні“ (З. З. БССР, 1926 г., № 11, арт. 43).

Старшыня Савету Народных Камісараў БССР **М. Галадзед.**

Кіраўнік Спраў СНК і Эканамічнае Нарады БССР **М. Калевіч.**

19 сьнежня 1929 г.
г. Менск.

ІНСТРУКЦЫЯ

пра парадак разьмеркаваньня і скарыстаньня 10 проц. адлічэньняў на патрэбы мясцовага гаспадарчага і культурнага будаўніцтва ад сум, якія паступаюць ад рэалізацыі 3-й дзяржаўнай унутранай пазыкі індустрыялізацыі народнае гаспадаркі.

1. 10 проц. адлічэньняў ад рэалізацыі 3-й дзяржаўнай унутранай пазыкі індустрыялізацыі народнае гаспадаркі, якія паводле пастановы ЦВК і СНК СССР ад 24 ліпеня 1929 г. (Зб. Зак. СССР № 49 арт. 442) на патрэбы мясцовага гаспадарчага і культурнага будаўніцтва, павінны залічацца ў даход мясцовых бюджэтаў тых саветаў, на тэрыторыі якіх выткарвалася рэалізацыя пазыкі.

2. Адлічэньні ад сум рэалізаваных пазык у раёнах утрымліваюцца непасрэдна з сум, выручаных ад пазыкі, а ад сум рэалізаваных пазык у акруговых гарадох [illegible] дзяржаўных даходаў паступленьняў ад пазыкі.

3. Паказаныя адлічэньні праводзяцца па раздзелу XI—§ 13 даходнай часткі адпаведнага бюджэту.

4. Выдаткоўваньне сум, якія складаюцца з паказаных адлічэньняў, можа выткарвацца выключна на наступныя патрэбы:

а) у гарадох пасёлічных:

1) на будаўніцтва камунальных прадпрыемстваў, якія маюць сваёй мэтай абслугоўваньне шырокіх колаў насельніцтва;

2) на капітальныя ўкладаньні ў мясцовую прамысловасць;

3) на пабудову бальніц і амбулаторый;

4) [illegible]

б) у сельскіх мясцовасьцях:

1) на школьнае будаўніцтва;

2) на будаўніцтва бальніц і амбулаторных пунктаў;

3) [illegible]

5. [illegible]

6. У тым выпадку, калі сума зробленых адлічэньняў па раёну зьяўляецца недастатковай для поўнага ажыцьцяўленьня якога-небудзь будаўніцтва, дык сродкі адлічэньняў могуць накіроўвацца на ўдзельнічаньне ў гэтым будаўніцтве разам з бюджэтнымі сродкамі.

7. Кожнае мерапрыемства, якое ажыцьцяўляецца за лік адлічэньняў поўнасьцю ці часткова, павінна папярэдне абгаворвацца на сходах [illegible]

8. [illegible]

9. [illegible]

10. Адлічэньні ад сум, рэалізаваных на транспарце, [illegible]

11. [illegible]

12. Нагляд за правільным скарыстаньнем дзесяціпрацэнтных адлічэньняў [illegible] адпаведныя рэвізійныя камісіі.

Старшыня Эканамічнае Нарады БССР **М. КАРКЛІН.**

Сакратар **В. КРЫВІЦКІ.**

13 сьнежня 1929 г.
г. Менск.

Ганьбім антысэмітаў

Ніякія спробы клясавага ворага разьядпаць адзіную сям'ю пралетарыяту не парушаць клясавай моцнасьці і згуртаванасьці рабочай клясы.

Заслухаўшы інфармацыю аб антысэміцкай вылазцы, якая выявілася ў зьдзеках над рабочым-яўрэем тав. Чарных у інтэрнаце сэзоньнікаў на пабудове дому Ўраду, агульны сход рабочых і служачых унівэрсытэцкага городка і дому Ўраду ў колькасьці 500 чалавек ганьбіць антысэмітаў Сідарэнка, Восіпава.

У перыяд абвостранай клясавай барацьбы, у перыяд рашучага выкарчоўваньня карэньняў капіталізму ў нашай краіне, сход лічыць неабходным завастрэньне барацьбы з усімі клясава-чужымі элемэнтамі пад якой бы маскаю яны не прасякалі ў нашы пралетарскія шэрагі.

Ніякай літасьці антысэмітам і шавіністам усіх колераў, якія спрабуюць унесьці розьнь у адзіны пралетарскі фронт.

***

Сход рабочых цэнтральных майстэрань „Белдзяржбуду“, заслухаўшы інфармацыю аб вылазцы антысэмітаў, асудзіў гэту вылазку і аднагалосна далучыўся да пастановы рабочых і служачых унівэрсытэцкага гарадка.

ХРОНІКА

Зімовыя і вясеньнія канікулы ў школах

Наркамасьветы пастанавіў зімовыя і вясеньнія перапынкі ў школьных установах устанавіць у наступныя тэрміны.

У школах сацвыху з 5 да 9 лістапада з 24 да 31 студзеня і з 1 да 4 мая. У інстытуце глуханямых і школе сьляпых з 15 да 31 студзеня.

У навучальных установах прафтэхнічнай асьветы за выключэньнем прафшкол з 15 да 31 студзеня, а па ўсіх прафшколах з 15 студзеня да 7 лютага.

У Камвузе—з 20 студзеня да 10 лютага, у савпартшколах з 15 студзеня да 31 студзеня. У вячэрніх рабочых школах узвышанага тыпу ўстаноўлена тры перапынкі, як і ў школах сацвыху; у школах малапісьменных і лікпунктах з 24 да 31 студзеня і з 1 да 4 мая, а ў тых з іх, дзе заняткі пачаліся пасьля 15 лістападу перапынку ў студзені ня будзе.

Рабочыя—за новы быт

Пры заводзе „Бальшавік“ з сягоньняшняга дню адчыняюцца ясьлі.

Прыём дзяцей рабочых пачнецца з панядзелка. Ясьлі разьлічаны на 35-40 дзяцей, ад 2-х месяцаў да 4 год па папярэдніх заяўках рабочых. Рабочых, жадаючых аддаць сваіх дзяцей у ясьлі, многа.

Новы, толькі што абсталяваны домік на рабочым двары, абсталяваньне якога каштуе каля 20 тыс. рублёў. Рабочыя і работніцы, што прыходзілі наведаць ясьлі, відавочна ўбачылі тое новае, што прышло ў іх быт... Некалькі чысьценькіх пакояў: спальня, сталоўка, строгія санітарныя ўмовы—залог добрага выхаваньня.

На сьцяне плякат гаворыць:
— Ясьлі—ячэйка новага быту.

У хуткім часе ясьлі пачнуць працаваць.

К.

„ЗЯЛЕНЫ ЗАВУЛАК“

Кіно „Інтэрнацыянал“

Пасьля прагляду гэтага фільму, вам робіцца сорамна, што вы ў такі час глядзелі гэткую неразумную бязглузьдзіцу, таму, што гэты фільм ня мае ў сабе ніводнага граму таго, што мы называем „ідэйнасьцю“.

„Зялёны завулак“ гэта комплекс тэй пашляціны, якая разьлічана на мяшчанскія густы дробнага буржуа і да якой так здольна сучасная „адпачываючая“ Нямеччына.

Гэткія нямецкія фільмы сантымэнтальны „да сьлёз“, у іх усё дабрачынна і калі ў іх ёсьць загана, дык яна паказана так, што ёй вельмі лёгка дараваць. Яны апавядаюць аб шчырым каханьні якой-небудзь парачкі „не от мира сего“ і ў іх абавязкова добры канец. Самае горшае ў іх тое, што яны заўсёды з мараллю. З сантымэнтальнай, уплываючай на самую глыбокую пачуцьцёвасьць „чалавечай душы“ мараллю.

Гэткая-ж і тэма „Зялёнага завулку“. Студэнт, сын „дабрадзейных“ бацькоў хоча выратаваць нявінную дзяўчынку, трапіўшую ў няпрыстойны дом. Паміж імі пачынаецца шчырае каханьне, якое канчаецца шлюбам, наперакор волі яго бацькі.

Тут-жа трагэдыя дачкі ля ложка паміраючай маткі.

Самае вялікае зло для грамады ад дому распусты, на думцы фільмы, гэта шкоднасьць для прастытуткі ад вельмі працяглага скаканьня.

Мараль тут тая, што багатыя павінны спачуваць бедным. Як бачыце нават больш дабрачынна, чымся можна было думаць.

Які ўплыў можа рабіць такі фільм на рабочага гледача?

Мы лічым, што „Зялёны завулак“ рассаднік самага нізкапробнага мяшчанства і зусім недапушчальна, каб гэтая рэч ішла трэці тыдзень пры поўных зборах.

Посьпех гэткага фільму падкрэсьлівае, што ў нас яшчэ вельмі мала зроблена ў справе здаровага выхаваньня мас. Вялікая „паслуга“ ў гэтых адносінах належыць мастацкай радзе пры Белдзяржкіно, абавязак якой кантраляваць фільмы. І, зразумела, зьяўленьне „Зялёнага завулку“ сьведчыць аб тэй працы, якую праводзіць мастацкая рада.

С. Ляндаў.

ПАШТОВАЯ СК[РЫНКА]

Зацікаўленаму.—„Аб пабуд[овы школы ў] Кукшавічах“—Менскаму акр[...] „К белорусизации школ“—[...] акругкому ЛКСМБ. П. Пола[...] словах, а не на справе“.[...] акрана. Уласенку.—„Аб нор[...] настаўнікам“—ЦП саюзу [...] Кавалёвай.—„Аб завочным [...] Менскі рабфак. Прафшколь[...] так“—Полацкаму АВК. Па[...] „Настаўнікі б'юцца“—Полац[...] М. Матлюку.—„Яшчэ не азда[...] васёлкаўская сямігодка“—Ме[...] на. Гласаву.—„Былы Багушэ[...] —Аршанскаму АВК. А. С[...] „Аб чыстцы камунальнікаў [...] РСІ. Р.—„Темная личность [...] том“—наркому юстыцыі. Тру[...] дарм на пасадзе начміліцыі“-[...] РСІ. Шарэсьцьнёву.—„Пра рас[...] не фэльетону. „Сосны шумяц[...] му акр. пракурору. З. В.—[...] караны“. №-скаму.—Опись [...] Сролікаву.—„Поп выехаў у [...] „Самагубства настаўніцы“—[...] да друку не падыходзяць.

Тамкоўскаму.—„Умова сац[...] спаборніцтва Расонскай шко[...] ваццa ня будзе. Пішыце, як [...] дагавор па сацспаборніцтву. „Заняткі распачаты сваечасо[...] дзе. Пішыце, ня што мяркуе[...] што зроблена і робіцца. Ал[...] „Падрыхтоўку да с'езду бы[...] пойдзе. У допісе нічога ня[...] падрыхтоўцы. Варшалу.—[...] чырвоны куток“. Воку.—„П[...] бясьпечана“, вашы допісы др[...] будуць, дробязь.

СПРАВАЧНЫ А[ДДЗЕЛ]

КАТЫРОЎКА ПАЗ[ЫК]

на 22-е сьнежня 1929 г.

1-я 6 проц. выйгр. паз.	4-8[...]	
Бяспроц. выйгр. паз. 26 г.	127[...]	129-00
Выйгр. пазыка 1929 г.	100-00	101-00
10 проц. выйгр. паз. 27 г.	26[...]	25-50
3-я сялянск. выйгр. паз. 27 г.	5[...]	
Дзярж. паз. узм. сял. гас.	10[...]	10-65
1 выйг. паз. індустр. 27 г.	25-[...]	25-50
2 „ „ „ проц.	25-[...]	25-49
2 „ „ „ 6-проц.	25-[...]	25-49
11 проц. дз. паз. 1928-29 г.	103[...]	103-00

Апавяшчэн[ьні]

Дом Асьветы

22-XII, а 8 гадз. увечары—[...] саюзу, даклад т. Паруна аб [...] вага выхаваньня ў школах г. [...]

Запрашаюцца рабочыя з прад[прыемстваў]

ПЭДГАБІНЭТ

Сёньня ў 6 гадзін увечары [...] цыя кіраўнікоў працоўных пра[...] г. Менску, у 7 гадз. конферэн[...] нікоў і [...] каў гэо[...]

Яўка [...]

Адказны рэдактар П. ШАТАН[...]

ДОМ ПІСЬМЕНЬНІКА

24-га сьнежня а 7 гадзіне ўвечары Тэрміналёгічная Камісі[я] **СКЛІКАЕ ШЫРОКІ АГУЛЬНЫ СХО[Д]**, на якім будзе пастаўлены разгляд ГРАМАТЫЧНА-ЛІНГВІ[СТЫЧ]НАЕ ТЭРМІНАЛЁГІІ. Дакладчык Я. Бялькевіч.

НА СХОД ЗАПРАШАЮЦЦА: Навуковыя працаўнікі, настаўнікі, пісьм[еньнікі], студэнты і ўсе, хто цікавіцца тэрміналёгічнай работай.

ДОМ ПІСЬМЕНЬНІКА.

22 СЬНЕЖНЯ А 8 ГАДЗ. УВЕЧ. Ў ДОМЕ ПІСЬМЕНЬНІКА (САВЕЦКАЯ 60) АДБУДЗЕЦЦА

АГУЛЬНЫ СХОД ПІСЬМЕНЬНІКАЎ гор. МЕНСКУ.

На чарзе дню стаяць наступныя пытаньні:
1. Справаздача праўленьня і рэвізійнай камісіі Дому Пісьменьніка.
2. Перавыбары праўленьня і рэвізійнай камісіі.
3. Бягучыя справы.

УВАГА: А шостай гадзіне ўвечары пасяджэньне фракцыі КП(б)Б Дому Пісьменьніка.

З прычыны важнасьці пытаньняў яўка ўсіх партыйцаў і камсамольцаў абавязкова.

ПРАЎЛЕНЬНЕ.

ШАХМАТНЫЙ САМОУЧИТЕЛЬ ЛУЦКОГО за 40 коп., с перес. 50 коп.
ЛЕКАРСТВЕННЫЕ РАСТЕНИЯ сбор и сушка ИВАНОВА с раскраш. таблицами, 1 рубль, с пер. 1 р. 35 к.
БРАТЬЯ КАРАМАЗОВЫ ПОЛНЫЙ РОМАН ДОСТОЕВСКОГО 2 т. 924 стр. 1 р. 50 к. с перес. 2 руб.
и всевозможн. книги старых и новых изданий высылает налож. плат. по перв. требов. книжн. магаз. Н. В. ВОРОНОВА, Ленинград, 28, Проспект Володарского, 45.
КРАТКИЙ КАТАЛОГ БЕСПЛАТНО.

Народны Суд Дрыбінскаг[а раёну] Аршанскай акругі, на падст[аве при]суду за 15 верасьня 1929 г. [па арт.] 210 з санкцыяй па 1 ч. 213 [...] за надпісаньне даведкі інд[ывідуальна] абкладзенаму гр-ну Міхаля[...] якую ўнесены былі няпраўдзі[вые зьве]сткі адносна карыстаньня [...]вым наймовай працай, у мэт[ах] магчы яму дабіцца зьніжэнь[ня сель]ска-гаспадарчага падатку — грамадзкае ганьбаваньне сяб[ру сель]савету вёскі Чурылава, Чур[ылаўскага] сельсавету, Дрыбінскага раё[ну] ну Аляксеевічу Кавалёву і Мар'[...] яўне Шынкаровай.

Заочные курсы „ПОЛИГЛОТ“ (сущ. с 1917 г.).
1. Высшие счетные курсы.
2. Иностранные языки (англ. и нем.).
3. Чертежно-конструкт. и худож. курсы (строит., архитектур., черч. машиностр. черчение и рисование).
4. Агрокурсы. Отделы: полеводство и животноводство.
5. Профессиональные курсы кройки по нов. координатсистеме.
6. Курсы практич. знаний.
Предметы, бухгалтерия (общ. и торг., фабр.-заводск., банков.), копирует, ком. выч., корресп., делопроизв., стенография, исправление почерка.
Подробн. прогр. и просп. выс. за 20 к. мелк. почт. марк., вложенн. в конверт. Ростов н-Дону. Курсы „ПОЛИГЛОТ“.

Нарсуд гор. Мазыра на падставе прысуду ад 11 кастрычніка 1929 г. па арт. 213 кр. код. за абразу дзеяньнем гр. Швайко Ганны Сяргеявай за недагляд маёмасьці чырвонага кутку МЦКР, абвяшчае грамадзкае ганьбаваньне гр. Швайко Ганьне Сяргеявай прыбіральшчыцы цэнтр. рабоч. каапэратыву.

Народны Суд Лагойскага раёну Менскае акругі выклікае зьявіцца ў суд, або паведаміць адрас свайго месцажыхарства гр. Валатковіча Івана Міхасева, які раней пражываў у в. Сычэвічах, Паданноўскага с.-с., Лагойскага раёну Менакругі, а таксама просьба да ўсіх грамадзян ведаючых месцажыхарства памянёнага Валоткавіча, або аб яго сьмерці, ці іншыя веды заявіць аб гэтым суду.

КІНО-ТЭАТР „КУЛЬТУРА“.	З пятніцы 20 сьнежня **„ЧЫНЫ І ЛЮДЗІ“** (чэхаўскі альманах) Звыш праграмы: кіно хроніка Савкіно № 67
КІНО «ІНТЭРНАЦЫЯНАЛ».	Трэці тыдзень Нямецкі фільм Трэці тыдзень **„ЗЯЛЁНЫ ЗАВУЛАК“** драма ў 6 частках. Звыш праграмы: Хроніка Савкіно № 65.
1-ы ДЗІЦЯЧЫ КІНО-ТЭАТР „ЮНЫ ПІАНЭР“	З панядзелка 16 сьнежня **„ЗАЛАТЫ МЁД“** у 5 частках. Звыш праграмы: цікавая камэдыя „ЦІХАЯ СЯМЕЙКА“ у 2 частках. Каса адчынена штодня ад 2-й гадзіны дню.
КІНО „ПРАЛЕТАРЫ“	З панядзелка 16 сьнежня 2-гі тыдзень—новы амэрыканскі фільм—2-гі тыдзень **„СЫН ЗОРО“** У 8 частках з удзелам ДУГЛАСА ФЭРБЭНКСА. Пачатак у 6 г. 45 хв.

БЕЛАРУСКАМУ МІКРАБІАЛЁГІЧНАМУ ІНСТЫТУТУ ТЭРМІНОВА ПАТРАБУЕЦЦА ВЯЛІКАЯ СТАЙНЯ АЛЬБО ПАМЯШКАНЬНЕ, ГОДНАЕ ПАД СТАЙНЮ.

З прапановамі зьвяртацца Нова-Маскоўская 60, тэл. 2-04 з 8 гадзін раніцы да 8 гадзін увечары.

ОТКРЫТА ПОДПИСКА НА 1930 ГОД
на ежедневную и самую доступную по цене и содержанию газету строителей, цементников, кирпичн., построечников-железнодорожников
Орган Центр. Ком. и МОО союза строителей
„ПОСТРОЙКА“

О чем пишет „ПОСТРОЙКА“?
1. О международном и внутреннем положении СССР, рабочем движении за рубежом.
2. Все мероприятия совласти, партии и профсоюзов в области труда и быта.
3. О новой социалист. деревне, колх. и совхоз.

„ПОСТРОЙКА“ ДАЕТ СВОИМ ПОДПИСЧИКАМ в 1930 г. бесплатное приложение—худож. литературную библиотеку из произв. классиков и современ. авторов. Подписавшимся с 1-го января на год—10 книг, на полгода—5 книг. Подписная плата—без изменений: на 1 год—3 р. 60 к., на 6 мес.—1 р. 80 к.; на 3 мес.—90 коп., на 1 месяц—30 к.
ПОДПИСКУ ПРИНИМАЮТ: все почтовые отделения, письмоносцы, все издательства и их отделения, местные экспедиции печати, железнодорожные и городские киоски Контрагентства печати, организаторы подписки при всех комитетах нашего союза, а также в главной конторе газеты „ПОСТРОЙКА“.

О чем пишет „ПОСТРОЙКА“
4. Где будет в 1930 г. стройка.
5. Куда и сколько требуется строителей и каких профессий.
6. О жизни и работе строителей на местах.

Адрес конторы: Москва, ГСП—IV, Лубянский пассаж, помещение № 50.

БЕЛАРУСКАЕ ДЗЯРЖАЎНАЕ ВЫДАВЕЦТВА

ЧЫРВОНАЯ БЕЛАРУСЬ

Ілюстраваная двухтыднёвая часопіс
Адказны рэдактар МІХАСЬ ЧАРОТ

24 НУМАРЫ НА ГОД

„ЧЫРВОНАЯ БЕЛАРУСЬ“ будзе высьвятляць у мастацкім слове і ў багатай ілюстрацыі рост і разьвіцьцё сацыялістычнага будаўніцтва БССР і ўсяго Савецкага Саюзу, рэканструкцыю народнай гаспадаркі, посьпехі індустрыялізацыі і калектывізацыі сельскай гаспадаркі, шляхі культурнай рэвалюцыі.

„ЧЫРВОНАЯ БЕЛАРУСЬ“ будзе знаёміць чытача з рэвалюцыйным рухам мі на ўсім сьвеце, а таксама з найважнейшымі зьявамі сусьветнай эканомікі і культуры.

„ЧЫРВОНАЯ БЕЛАРУСЬ“ будзе зьмяшчаць на сваіх старонках: апавяданьні, вершы, нарысы, падарожжы, фэльетоны, артыкулы з палітычнага, эканамічнага, культурнага і мастацкага жыцьця; мастацкія навіны, ілюстрацыі, рэпрадукцыі з твораў выдатнейшых мастакоў, а таксама гумарэскі, пароды, старонкі сатыры і гумару з шаржамі і карыкатурамі.

„ЧЫРВОНАЯ БЕЛАРУСЬ“ будзе адлюстроўваць усё бягучае жыцьцё мастацтва як савецкага, гэтак і сусьветнага, а таксама ўсе больш буйныя зьявы ў літаратуры, тэатры, кіно.

Часопіс „ЧЫРВОНАЯ БЕЛАРУСЬ“ будзе прадавацца: ва ўсіх кнігарнях Белдзяржвыдавецтва, у кнігарнях ЦРК, кіёсках контрагенцтва друку, газ. чыгуначных і паштовых, а таксама газэтоносцамі па ўсіх гарадох і мястэчках БССР

УМОВЫ ПАДПІСКІ:
на год . . 3 р.
на 6 месяцаў 1 р. 50 к.
на 3 месяцы 75 к.
КОШТ АСОБНАГА НУМАРУ—15 к.

„ЧЫРВОНАЯ БЕЛАРУСЬ“ № 1 ВЫЙДЗЕ 1 СТУДЗЕНЯ 1930 ГОДУ

ПАДПІСКА ПРЫМАЕЦЦА: у біюро падпіскі Белдзяржвыдавецтва (Менск, Савецкая, 63), цэнтральнай кнігарні БДВ (Менск, Ленінскай і Савецкай), акругках БДВ, кнігарнях ЦРК, кіёсках контрагенцтва друку, у біюро рускім газэтным біюро, па ўсіх паштах, усімі лістаносцамі, у гарадох, гэтакі на вёсках спэцыяльныя ўпаўнаважаныя.